

הישיבה ה-36 (מזן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, ז' בכסלו תשע"א (14.11.10)

עיריית אריאל

הישיבה ה-36 (מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, ז' בכסלו תשע"א (14.11.10)

סגן ראש העיר	מר יחיאל טוהמי -	נוכחים :
- חבר מועצת העיר	מר פבל פולב	
- חבר מועצת העיר	מר יוסי חן	
- חבר מועצת העיר	עו"ד אריאל עזריה	
- חבר מועצת העיר	מר יעקב עמנואל	
- חבר מועצת העיר	מר מקס צ'רנוגלז	
- חבר מועצת העיר	מר אבי סמו	
- חברת מועצת העיר	גב' שירה דקל	
- חבר מועצת העיר	מר אלי שבירו	
- חברת מועצת העיר	גב' לודמילה גוזב	

- מנכ"ל העירייה	גב' חנה גולן	משתתפים :
- יועמ"ש העירייה	עו"ד שרון שטיין	
- גזבר העירייה	מר ג'והר חלבי	
- מבקר העירייה	מר אריה ברסקי	
- מנכ"ל "יובלים בשומרון (2003) בע"מ"	מר יגאל רוזנטל	
- מנכ"ל "יובלים בשומרון (2003) בע"מ"	רו"ח אריה אנגלר	
- מנכ"ל החברה הכלכלית לאריאל בע"מ	מר יונתן רימון	
- ראש העיר	מר רון נחמן	חסרים :

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. הצגה ודיון בדוחות הכספיים "יובלים בשומרון (2003) בע"מ" לשנת 2009.
3. הצגה ודיון בדוחות הכספיים "החברה הכלכלית לאריאל בע"מ" לשנת 2008 ו-2009.
4. הצגה ודיון בדוחות הכספיים "החברה לפיתוח אזור התעשייה אריאל מערב" לשנת 2008 ו-2009.
5. אישור תב"רים

א. תב"ר 205 – הכנת תוכנית אב מפורטת להפרדת הפסולת (תב"ר חדש).
איגוד הערים לאיכות הסביבה בשומרון, יוזם הכנת תוכנית אב מפורטת

להפרדת הפסולת לרשויות החברות באיגוד (13 רשויות).
סה"כ עלות התוכנה 1,106,930 ₪ מחולק – 10% מימון רשויות ו-90% מהמשרד להגנת הסביבה.

המשרד להגנת הסביבה אישר את חלקו, על אף זאת, המימון יועבר לרשויות לאחר השלמת התוכנית ואישורה ע"י המשרד.

לכן, קיים צורך מיידי למימון ביניים והעברתו לאיגוד.
לאישור תב"ר 205, ע"ס 103,588 ₪ - חלקה של העירייה, מקור המימון – קרנות הרשות.

מצ"ב פניית מנכ"ל התאגיד, מר יצחק מאיר וכן טבלת חלוקת העלות בין הרשויות החברות באיגוד.

תב"ר 206 – שיפוץ אולם ספורט ב"ס מילקן (תב"ר חדש).
ע"ס 228,450 ₪. מקור מימון – משרד התרבות והספורט, אישור מיום 21 באוקטובר 2010.

ב. תב"ר 180 – שיפוץ מגרש המיני גולף (תוספת).
תוספת בסך 120,000 ₪ ממשרד המדע, תקציב 2010. כמו כן סכום נוסף בסך 80,000 ₪ מקרנות הרשות. לאחר התוספות, התב"ר יסתכם בסך 350,000 ₪.
6. דיון בדו"ח רבעוני מס' 2, יוני 2010.

תוספת לסדר היום:

7. שאילתא בנושא "המשך פיתוח בשכונה בנה ביתך באריאל" – חבר המועצה מר פבל פולב.

8. שאילתא בנושא "שדרוג מרכז התקשורת העירוני" – חבר המועצה מקס צ'רנוגלז.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה לפתוח את הישיבה מן המניין מס' 36. אני רוצה קודם כל לאחל לרון נחמן, כרגיל, רפואה שלמה. אני מקווה שזו פעם אחרונה שאני אומר את זה, שבפעם הבאה ב"ה יחזור למקום שלו. ורציתי להגיד, היה לפני שבוע פתיחה של היכל התרבות, אולם התרבות שלנו באריאל, היה מדהים. גם מזווית אישית שהייתי זה בכלל היה מדהים. האולם היה מלא. אנשים קנו מנויים. מי שלא קנה מחברי המועצה – שיקנה. ואני רוצה באמת להודות לראש העיר, למנכ"ל העיר, לכל העוסקים במלאכה, על העבודה שנעשתה, כי היה באמת סדר מדהים. בכלל, כל הערב הזה היה ערב מעולה. ב"ה שנמשיך ככה. מישהו רוצה להגיד משהו? בבקשה.

מר פבל פולב : אני גם הייתי נוכח. האירוע היה מדהים. מדהים זו לא מילה. היתה התרגשות. היה קשה להגיע לראש העיר, היו שם כל כך הרבה אנשים שרצו להגיד שלום ולהצטלם ולהגיד לו תודה. אני גם כן מצטרף. באירוע שהיה מבאר-שבע אמא שלי בכתה, בכתה ואמרה שזה היה בכי ושמחה כי כזה דבר היא לא ראתה הרבה זמן, ולי זה היה חשוב, כי זו התגובה. גם רציתי עוד להגיד כמה מילים, כי אני קיבלתי פניות רבות גם מאומנים בתחומים שונים, גם ישראלים וגם מחו"ל, שמעוניינים להופיע אצלנו. רובם רוצים לעשות את זה כתמיכה, תמורת תשלום סמלי. אם זה ציירים, אם זה הופעות, אם זה תערוכות, אירועים של גילאים שונים. בנוסף קיבלתי פניות משגרירות שונות של אוקראינה, רוסיה, בלרוסיה, שרוצים לעשות ימי עצמאות. אני חושב שזה חשוב לנו, כי זה להעלות את אריאל על המפה, כי כולם מבינים שאנשים מסוג כזה לא מגיעים בסיטואציה אחרת לעיר אריאל, וזה חשוב. אז אני חושב שהגיבוש הזה ביחד יכול רק להיות יעיל לנו לכולנו.

מר יחיאל טוהמי : תודה רבה. מישהו רוצה להגיד עוד משהו? בבקשה, מקס.

מר מקס צ'רנוגלז : ראיתי את האירוע מהזווית התקשורתית מה שנקרא, וראיתי שהרבה תגובות של כלי תקשורת היו מאד אוהדות. שזה גם, לא עושים לנו את זה כל יום, וזה גם אומר משהו.

מר יחיאל טוהמי : תודה רבה. מישהו רוצה להגיד עוד משהו? אז בואו נתקדם.

גב' חנה גולן : תודה רבה לראש העיר, שהשלים את הבנייה.

מר יחיאל טוהמי : תודה רבה לראש העיר, אמרתי, שהשלים את הבנייה.

מר אלי שבירו : אם אתה רוצה לעבור, אז אני רוצה להגיד משהו שלא קשור להיכל התרבות, אבל אני חושב שהוא מאד משמעותי מבחינתנו. אנחנו שומעים בתקשורת שהולכים להאריך את ההקפאה בעוד 3 חודשים. אני חושב שזו תהיה החלטה מאד משמעותית לרעה לאריאל וצריך לראות אם אנחנו, כמועצת העיר, ביחד כולם, עושים איזה שהוא מהלך כדי להביע את עמדתנו שהדבר הזה הוא פשוט לא תקין, לא בסדר ופוגע בנו בצורה מאד משמעותית.

מר יחיאל טוהמי : תודה. מישהו רוצה להגיד עוד משהו? בואו נעבור לסעיף ראשון. אין פה הצבעה בעניין הזה, זה רק דיווח של יגאל, בבקשה.

2. הצגה ודיון בדוחות הכספיים "יובלים בשומרון (2003) בע"מ לשנת 2009.

מר יגאל רוזנטל : אנחנו מדברים על שנת 2009 וזו סקירה על הפעילות של התאגיד בשנת 2009. בנושא המים, שנת 2009 היתה שנה מאד קשה. הקדוש ברוך הוא לא מוריד מים וזה בעיה קשה לכל המדינה. שנת 2009 הצטיינה בזה שהמדינה החליטה, בגלל המחסור במים, לצאת בפרויקט הסברתי – מדינת ישראל מתייבשת, כולכם זוכרים את זה, ובמהלך החודשים מאי, יוני, יולי ראינו את התמונות איך שהמדינה מתייבשת. ומחודש אוגוסט גם הטילו היטל בצורת והיה קנס מאד רציני לכל קוב מים שנצרך מעבר לכמות מינימאלית. והכספים האלה, המס הזה הלך לאוצר, למדינת ישראל, בשביל לממן, לעשות שני דברים – א. להקטין את הצריכה. ו-ב. לממן את מתקני ההתפלה, בחלקם, את מתקני ההתפלה שאמורים לספק את המחסור במים. מבחינת התאגיד, הנושא הזה של מחסור במים, מבצע פרסום על הקטנת הצריכה

והיטל בצורת גרם לירידה גדולה בכמות המים של התושבים. ואנחנו, שאנחנו חיים מזה שאנחנו מוכרים מים,

מר יחיאל טוהמי : ירדה צריכת המים.

מר יגאל רוזנטל : ירדה צריכת המים באריאל.

מר יחיאל טוהמי : יש גם את הנושא של החסכמים האלה של המים,

מר יגאל רוזנטל : זה השנה. זה היה לפני חודש, שביקרו באריאל, אבל אנחנו

מדברים עכשיו על שנת 2009. בשנת 2009 היתה ירידה בצריכה ב-22%. הממוצע בארץ היה 15%, אנחנו ירדנו באריאל 22% פחות ממה שמכרנו בשנים הקודמות, וזה היה מבחינת התאגיד דבר מאד מאד קשה, מאחר וההוצאות נשארו אותו דבר או גדלו, אבל המבנה של המחירים לשנת 2009 היה כזה, אתם בטח כבר לא זוכרים אבל אני אזכיר לכם שהיו 3 מחירים, א' ו-ב' היו במחיר נמוך ו-ג' היה מחיר יותר גבוה בצורה משמעותית. כאשר מחיר א' ו-ב' בקושי כיסו את ההוצאות וכל הרווח היה בתעריף ג'. כאשר הצטמצמה הצריכה ב-22% הכול היה מתעריף ג' ולכן ההכנסות של התאגיד, הרווחים שלו, הצטמצמו ביותר, כי כל הצמצום היה באותו קטע שבו התאגיד הוא רווחי. כל זה הקדמה לנקודת הסיום, שהתאגיד בשנת 2009 הפסיד, אחרי הרבה מאד שנים בהן הוא הרוויח. כשאני אומר הרוויח, זה היה רווח אמיתי, רווח ריאלי מאזני, לא תזרימי, כי תזרימי כל הזמן אנחנו מרוויחים, אבל גם רווח מאזני היה לנו ב-3-4 השנים האחרונות, כאשר שנת 2009, להבדיל, היה לנו הפסד של 600 ומשהו אלף שקל, לפני מס. קיבלתם כולכם את הנתונים, כך שיש לכם, רווח הפסד לפני מיסים היה 683,819 שקל, שזה לא סימפאטי מהרבה בחינות. כי אנחנו כל הזמן שמחים ומתגאים בזה שלמרות שהתאגיד באריאל הוא התאגיד הקטן ביותר במדינה, ולמרות שהקריטריונים של רשות המים אומרים שצריך 60,000 תושבים, 50-60,000 בשביל להיות מאוזן, אנחנו שוברים להם את המוסכמה וכל הזמן הרווחנו. הרווחנו על זה שאנחנו יותר יעילים, שאנחנו חסכנים, שאנחנו מצטמצמים, בכל אופן הרווחנו. זו

השנה שבה הפסדנו, ואכן אנחנו מציינים את זה כנקודה שאסור שהיא תישאר, ובשנת 2010, אחרי הרפורמה, אנחנו אמורים לחזור ולהרוויח. כשאני אומר הפסדנו, זה הפסד מאזני אבל לא הפסד תזרימי, כי ההפסד הזה כולל הוצאות פחת של כמה מיליונים, 1.7 מיליון שקל, כך שמבחינה תזרימית אנחנו עדיין מרוויחים, זאת אומרת, אנחנו בעודף תזרימי של 1,100,000 שקל שמאפשר לנו את הפעילות בצורה רצינית ובצורה שוטפת ובלי בעיות.

מר יחיאל טוהמי : הפחת שיש לכם, 1.7, זה למעשה נותן לכם, אתם לא משלמים מס, וזה נותן לכם להמשיך ולהתקיים.

מר יגאל רוזנטל : אני אומר, יש לנו עודף תזרימי,

מר פבל פולב : המצב הוא מפחיד אבל לא קריטי.

מר יגאל רוזנטל : המצב הוא לא מפחיד אבל הוא לא טוב. אנחנו צריכים להרוויח. אנחנו נולדנו וקמנו בשביל שאנחנו לא נפסיד, בוא נגיד ככה, נהיה מאוזנים מבחינה מאזנית. היות ויש פחת שעכשיו הוא 1.7, בשנה הזאת הוא כבר 2.5 מיליון, אז יש לנו מקורות השקעה לפעילות שוטפת. זאת גם המטרה שלנו והמגמה שלנו. הרפורמה שנולדה בינואר 2010, בעצם עשתה כמה שינויים רציניים, אחד מהם שמתייחס לעניין של הרווחיות – שינו את הרכב המחירים, כך שמשנת 2010 אנחנו מרוויחים אותו דבר בקוב הראשון ובקוב האחרון, כמעט אותו דבר. אבל אין אותו מקרה כמו שהיה בעבר, שב-50 או 60% מהקובים אנחנו רק כיסינו הוצאות, לא היה בכלל רווח. היום יש רווח קבוע לכל קוב מהקוב הראשון ולכן זה מאפשר לנו, למרות שלא חזרנו לרמה שהיתה ב-2008 וב-2007 או ב-2006, עדיין יש טיפה גידול בצריכה. זאת אומרת שהיום יחסית ירדנו רק ב-20, כי עלינו ב-3-2% בשנת 2010 בצריכה. אנחנו נהיה רווחיים ואנחנו מכסים את ההפסד שהיה לנו בשנת 2009.

מר יחיאל טוהמי : מה אתם עושים, אנחנו רואים מצב של צמצום במים, מה

אתם עושים כתאגיד, איפה אתם חוסכים? איפה אתם מייעלים את עצמכם? אני מבין שאתם רואים את זה כעסק לכל דבר, ובעסק לכל דבר מתייעלים. איפה אתה יכול לשים את האצבע, להגיד אני התייעלתי בזה? ידעתי שהשנה תהיה שנה לא פשוטה, אני מתייעל. איך אני מתייעל? האם אני נשאר עם אתה מצבת כוח אדם? תסביר לנו איך אתה רואה את זה.

מר יגאל רוזנטל: אחרי שאני אגמור את הסקירה, בעצם אני אעביר את השרביט לרואה החשבון שהוא יעשה סקירה על המאזן. אבל השאלה הזאת היא שאלה שנוח לנו מאד לענות עליה מאחר והתאגיד,

מר יחיאל טוהמי: אני שואל שאלות נוחות, דרך אגב.

מר יגאל רוזנטל: 1. ציינתי מראש שאנחנו, גם התאגיד הכי קטן, גם תאגיד שהוא מאד מצטמצם וגם שאנחנו מתגאים בכך שאנחנו יעילים. אז אנחנו בשנת 2009 לא הגדלנו את כוח האדם לחלוטין. ב-2010 הוספנו בן אדם אחד, אבל ב-2009 לא הגדלנו את כוח האדם. ולעומת זאת אנחנו הגענו להישג שהוא בקנה מידה עולמי בהתייעלות מבחינת פחת המים שלנו. הדרך שלנו להרוויח היא כמעט נתונה ב-2 או 3 אלמנטים – אחד, הכי משמעותי לצמצם את פחת המים. השני, להגדיל את אחוז הגביה. והשלישי, להתייעל בעוד נושאים מסוימים, בהוצאות הנהלה וכלליות, לחסוך באיזה שהם דברים, או בחידושים טכנולוגיים. בכל הנושאים האלה אנחנו יכולים להתגאות שאנחנו פועלים ומצליחים. הפחת שקיבלנו את התאגיד בשנת 2003 היה 18.6%. הפחת שהיה ב-2009, פעם ראשונה ירדנו מ-5%, זה היה 4.95% באריאל. לעומת זאת, בקרני שומרון, שלקחנו אותה רק לפני שנה וחצי, הפחת בשנת 2009 היה 17 פסיק משהו. ואנחנו, איך אומרים, חזרנו כאילו לאריאל בשנת 2003-2004, אנחנו עוברים אותה מסכת שלאט לאט נשתפר בפחת ובעזרת זאת אנחנו מרוויחים את הקיום שלנו.

מר אלי שבירו: יש לי איזו שהיא הערת שאלה, אני לא יודע איך להגדיר את

זה בדיוק. הפחת אכן באמת ירד בתאגיד המים, אבל יש תלונות מצד תושבים שחלק מהפחת התגלגל לפתחם של התושבים. למה אני מתכוון? אני אתן לך דוגמא ברחוב הפסגה. רחוב הפסגה, בעבר, העירייה היתה אחראית עד שעוני המים של התושבים. וזה נכון דרך אגב לעשות, אני מקבל את זה שצריך לעשות שעון מרכזי בגבולות המגרש של אותם תושבים כדי שתהיה באמת צריכה משותפת. אבל כשהחליפו את כל הצנרת, החליפו את הצנרת עד השעונים המרכזיים והצנרת שהיא צנרת ישנה, שיש בה נזילות ויש בה עדיין פחת של מים, שזה בעצם פחת של מים, השאירו את זה לתושבים ולא החליפו. צינורות שאנחנו יודעים שהם מאד ישנים והם גם בעיתיים. ואכן יש שם פחת ואני יודע שיש שם תושבים שמקבלים חשבונות משותפים בגלל אותן נזילות. מאחר ותאגיד המים, הייעוד שלו היה להכניס את הכסף שהוא מרוויח בחזרה לתוך תשתיות המים, אני חושב שזה היה נכון, כשעושים כבר את אותה עבודה, לעשות את ההחלפה של הצנרת עד השעונים של הבתים הפרטיים, כי בעצם זה מה שהיה גם לפני כן. זאת אומרת, זה היה באחריות העירייה. היום ירדנו, אנחנו הורדנו את כל הפחת ההוא מעצמנו, מהתאגיד, והשאירו את זה בעצם לתושבים.

מר יגאל רוזנטל : קודם כל, כל מה שאמרת זה נכון, פרט לעובדה שזה היה צריך להיות באחריות התאגיד, כי זה גם לא היה צריך להיות באחריות העירייה. העירייה היתה צריכה לעשות מונים ראשיים, העירייה היתה צריכה לדאוג לזה שמגבול המגרש היא לא נכנסת ולא מטפלת. זה שהיא לא עשתה זו 'פאשלה' של כל אותם אלה שהיו לפני 2003 ולא דאגו למה שצריך לעשות. כשאנחנו התחלנו לעשות את זה, וזה לא רק היה ברחוב הפסגה, אבל רחוב הפסגה זו דוגמא טובה. זה דוגמא טובה, כי שמה זה מסובך ומעוכב ובעייתי. זה לא המקום הכי ישר, אתה יודע, היו גם מקומות יותר ישנים מרחוב הפסגה. אבל ברחוב הפסגה, מאחר ומלכתחילה היו תושבים שלא הסכימו עם הנושא, הנושא עבר מאיתנו לרמה יותר גבוהה. פנו למנהלי המים ואחר כך לרשות המים ואחר כך למבקר המדינה ולנציב תלונות הציבור, ומכולם הם קיבלו את אותה תשובה שאני נתתי להם בהתחלה – התאגיד או הרשות מחויבים לעשות את כל הטיפול עד גבול המגרש ומגבול המגרש זה באחריות הבעלים שלו. הבעלות המשותפת על המגרש היא של התושבים שלו. 10, 12, 15 דיירים שהם, יש

להם רכוש משותף שקוראים לו המגרש. ולכן, לא רק שהם לא עזרו להם, הם נתנו להם תשובה שאמרה במפורש שאסור לנו, לתאגיד, להיכנס לעבודה ולגבולות מגרש פרטי. אסור לנו. התקנות אומרת שאני לא יכול לעשות את מה שלא הייתי מוכן לעשות ולא עשיתי את זה. ויש התכתבות עם מבקר המדינה ועם רשות המיס וזאת התשובה שקיימת.

מר אלי שבירו: אני בכל זאת חושב שנכון היה באותה סיטואציה אולי אפילו לשתף את התושבים, אולי לגבות כסף מהתושבים כדי לעשות את ההחלפה, אבל זה מה שנקרא 'חלף עם הרוח'.

מר יחיאל טוהמי: יוסי, בבקשה.

מר יוסי חן: קודם כל אני רואה ולדעתי, כל הפחת הזה שפה נחשף, הוא פשוט התגלגל על התושב.

מר יגאל רוזנטל: לא.

מר יוסי חן: תרשה לי, אני יודע במקרה, אנחנו תיכף נגיע לכמה מקומות בעיר שאתה מכיר אותם, כמו כל הסיפור של אלמוג. כל הדיירים באלמוג שקיבלו חשבונות אסטרונומיים,

מר פבל פולב: אפרתה גם.

מר יוסי חן: אפרתה זה אלמוג, כל הרחובות האלה. לא מאחל לאף אחד מכם לקבל פתאום חשבונות כאלה. דבר נוסף, ודרך אגב, אני חושב שפה צריכים למצוא לזה פיתרון. אנחנו, חברי מועצת העיר צריכים למצוא פיתרון. התאגיד הוא גוף שעדיין כפוף לעיריית אריאל. ואם התאגיד צריך 60,000 תושבים כדי להחזיק את עצמו, אז אולי זה לא כלכלי, נחזיר את המצב חזרה לקדמותו. תמיד אפשר להחזיר

את המצב חזרה. אני חושב ההיפך, אני חושב שהיום להחזיק כפל של עובדים, אם היינו מנהלים את זה בעיר אני חושב שהיינו חוסכים הרבה כסף. אבל כל התאגיד, איך שאני רואה אותו, הוא לא למטרות רווח בכלל. הוא צריך לתת שירות לתושב ופה היום מצב שכל התאגיד הזה נופל נטל על התושב. והדוגמא הכי גדולה זה הפחת. לא יעלה על הדעת שתושבים פה יקבלו חשבונות של אלפי שקלים ויגידו להם תשובות שאנחנו בדקנו, אנחנו עשינו, אנחנו זה, ולכו תפנו לבתי משפט, תפנו לפה, תפנו לשם. אנחנו פה שנבחרנו, אנחנו הפה שלהם, וזה לא יכול להיות המצב. ואלי נגע בנקודה של החלפת הצנרת, צריכים לראות איך מטפלים נקודתית במקומות הבעייתיים האלה ולהחליף את הצנרת כמו שצריך. זה חייבים, זה חובה. דבר נוסף, ראיתי שבדו"חות יש לכם גידול של איזה חצי מיליון שקל בהחזקה השוטפת ביחס ל-2008, אז צריכים גם את זה לבדוק. אתה טוען שכל הקטע של המס שהטילו על התושבים, זה גרם לתושב לחסוך במים,

מר יגאל רוזנטל : זו היתה המטרה שלו.

מר יוסי חן : אז אנחנו שמחים על זה. אנחנו לא בונים על זה שלתאגיד יהיו יותר הכנסות.

מר יגאל רוזנטל : מבחינה לאומית זה השיג את המטרה וזה צריך היה להשיג את המטרה.

מר יוסי חן : ודבר אחרון שאני חושב שהוא, יש עוד הרבה דברים, אבל דבר אחרון שאני חושב שפה אנחנו גם צריכים לשבת ולבדוק אותו, כל הנושא של אגרת הביוב. אגרת הביוב, כמו שהיא משולמת היום, בסכום שהיא משולמת היום, לדעתי אין לזה הצדקה. הסכום הוא מאד גבוה ביחס לערים אחרות. אנחנו דיברנו על זה כבר כמה פעמים בשנים עברו. וצריכים לראות איך אנחנו נותנים מענה לתושב בנושא הזה של אגרת הביוב.

מר יגאל רוזנטל : אפשר לתת תשובה?

מר יחיאל טוהמי : כן, בבקשה.

מר יגאל רוזנטל : אין כבר אגרת ביוב. אין אגרת ביוב ובכל הארץ זה אחיד.

מר יוסי חן : החשבון לא מורכב חלק מזה אגרת ביוב?

מר יגאל רוזנטל : לא.

מר אלי שבירו : השתנה.

מר יוסי חן : הכניסו את זה פנימה לתוך החשבון השוטף? בגלל זה הגענו

למצב של 8 ו-9 שקלים?

מר יגאל רוזנטל : כן. גם קודם זה היה 8 שקלים, אבל זה היה עם הפרדה.

מר יחיאל טוהמי : יוסי, זה יתייקר עוד יותר, תדע. כשאתה משקה את האוטו

שלך אתה משלם מי ביוב.

מר יוסי חן : ברור, אז הכניסו את זה פנימה ביחד.

מר יחיאל טוהמי : הכניסו את זה פנימה, מקצוענים, אין מה לדבר.

מר יגאל רוזנטל : אבל ההבדל העיקרי הוא שעכשיו זה אחיד בכל הארץ. אם

בעבר היה מצב שבין רשות לרשות היה הבדל וזה היה בהתאם להוצאות של כל רשות,

רשות בפריפריה, זה היה פרופר עבור הפריפריה, אם בפריפריה היו הוצאות יותר

גדולות של טיפול בביוב האגרות היו גבוהות ובמרכז היו נמוכות, היום עושים פול

אחד וכולם משלמים אותו דבר – במטולה, בצפת, באריאל ובאילת.

מר יוסי חן : אבל מי שנפגע זה תושבים באריאל שאנחנו לא יכולים להשוות אותנו לסביון ולא לרעננה ולא,

מר יגאל רוזנטל : לא. אבל יכולים להשוות אותך לכל מיני ישובים בארץ.

מר יוסי חן : אנחנו לא יכולים לשלם כמו מקומות כאלה, כי התושבים פה, ביחס להכנסה שלהם, לא יכולים להרשות לעצמם. דבר נוסף שזה אבסורד, אדם משקה את הגינה והוא משלם, הוא גם בתוך הסיפור של אגרת הביוב. זה אבסורד.

מר יחיאל טוהמי : על זה דיברתי, בדיוק.

מר יגאל רוזנטל : אין היום אגרת ביוב, יש רק מחיר למים.

מר יוסי חן : שהמחיר הוא היום אסטרונומי.

מר יגאל רוזנטל : עכשיו, יכולים, לא יכולים, לא אני הכתובת, זה כנסת ישראל. אתה צריך לפנות לפוליטיקאים, לחברים שלך, ולעשות,

מר אלי שבירו : זה רשות המים, זה לא הכנסת.

מר יגאל רוזנטל : אבל גם רשות המים,

מר יוסי חן : אני מבטיח לך שאני אפנה ואני אעשה.

מר יגאל רוזנטל : זה לא אנחנו. אנחנו לא קובעים את הכללים.

מר יוסי חן : אבל במה שתלוי בנו ובמה שאנחנו פה נוכל להפסיק ליפול על התושב עם הנושא הזה, בעיקר עם [23:43] לא יעלה על הדעת, המון משפחות שפנו אלי והם בבעיה קשה יגאל ואתה צריך לתת להם מענה. לכולם אתה צריך לתת מענה ולפתור ולהגיע איתם להבנות.

מר יגאל רוזנטל : יש 4 משפחות,

מר יוסי חן : יש יותר מ-4 משפחות. יש הרבה יותר מ-4, זה ברצף של אפרתה, אבל יש הרבה יותר משפחות.

מר יגאל רוזנטל : 4 משפחות שאני היחיד שעובד בשביל,

מר אלי שבירו : 6,000 ומשה קוב זה כמה בריכות שחיה אולימפיות.

מר יגאל רוזנטל : נכון.

מר יוסי חן : אני הבנתי שעכשיו, ראיתי ששלחתם בחוזר ששלחתם שהקמתם איזה מנגנון שמתריע.

מר יגאל רוזנטל : נכו, בעקבות הסיפור שמה היינו צריכים להתארגן.

מר יוסי חן : אבל לגבי התושבים הספציפיים האלה שכבר נפגעו, אנחנו צריכים לראות איך אנחנו פותרים להם את הבעיה.

מר יגאל רוזנטל : אני אישית מטפל ב-לנסות להשיג בשבילם כסף. התאגיד לא רשאי לעשות את זה.

מר פבל פולב : כי זה לא באחריותו.

מר יוסי חן :

באחריותו, באחריותו, פבל.

מר יגאל רוזנטל :

אבל אני מנסה לפתור את הבעיה. עוד לא הצלחתי.

מר יחיאל טוהמי :

יוסי, אני מסכים לכל מילה שלך. אני חושב שאנחנו צריכים לזמן דיון בעניין הזה ופה לדאוג לתושבים חד משמעי, חד משמעי. אנחנו לא ניכנס לשיקולים של התאגיד. אנחנו צריכים להגן על התושבים, אנחנו נגן על התושבים. אנחנו נוציא מכתב לראש העיר ואנחנו נזמן ישיבה בעניין הזה ונדון בנושא תאגיד המים חד משמעית. תודה לכם.

גב' שירה דקל :

אבל, טוהמי, לפני שאתה מזמן ישיבה, אולי אפשר לבדוק עכשיו מה כן בסמכות שלנו אם יש משהו.

מר יחיאל טוהמי :

אני חושב שהצעתי הצעה טובה, בואו נדון בצורה מסודרת וראש העיר יהיה פה גם והדירקטוריון של התאגיד בינתיים יעשה את העבודה שלו ויתן לנו נתונים ונשב על זה בצורה מסודרת, וזה הדבר הכי טוב. יעקב, בבקשה.

מר יעקב עמנואל :

לדעתי, מטרת הדיון היא בסך הכול הצגה ויזואלית של הדו"חות הכספיים, אבל אני, כמו שאומר יחיאל ואחרים, אני מצטרף לכך שיש הרבה מאד שאלות וצריך לייחד לזה דיון מסודר,

גב' חנה גולן :

יש חברי מועצה שהם בתאגיד. חברי המועצה שבתאגיד יעלו את השאלות שעולות פה, בדירקטוריון,

מר יעקב עמנואל :

ויש לחברה דירקטוריון, שמה צריך לדון פרטנית על כל שאלה.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, אנחנו סיימנו את הקטע הזה. אתה רוצה שרואה החשבון שלך ידבר?

מר יגאל רוזנטל : אם אתם רוצים.

מר יחיאל טוהמי : יש לך 4 דקות.

רו"ח אריה אנגלר : 4 דקות, אז נעבור ונדבר רק על הרווח והפסד כי אין לנו זמן. בעמוד 3, פשוט המספרים מראים את מה שיגאל אמר קודם. אנחנו רואים שסך הכול ההכנסות ירדו קצת לעומת 2008. קניות מים ירדו, רואים את עלות הקניה, מכירת מים. יש ירידה בקניית מים כתוצאה מההקטנה בצריכה. ביוב – העלויות עלו בגלל האחזקה, מה שהראית קודם. אבל קשה לי, זאת אומרת, האחזקה זה לא משהו שאנחנו מצפים לראות ליניארי, כאילו כל שנה את אותו סכום. כי יכול להיות שמאחר ורוב האחזקה היא בסופו של דבר אחזקת שבר מה שנקרא, אז יכול להיות שבתקופה מסוימת יש פתאום הוצאות גדולות מאד על אחזקה. זה לא משהו ליניארי, בכלל לא. ויכול להיות שהיתה איזו עבודה גדולה שהיה צריך לעשות בשוטף, ואין ברירה, צריך לעשות אותה. אי אפשר למרוח אותה. זו הבעיה של תאגידי המים, יש פיצוץ – צריך לתקן אותו,

מר יוסי חן : אני מציע לכל החברים לנסוע שמה למכון הזה עם החמור שמסתובב שמה, אני מעדיף לא להרחיב את זה, אני מציע רק שיראו. אז אנחנו נדבר על הביוב ועל הכול.

רו"ח אריה אנגלר : בסדר, אני לא יודע מה זה החמור הזה,

מר יוסי חן : אז תיגש גם אתה, תסתכל, תראה מה זה. תראה איפה המכון ולאן אנחנו מזרימים את כל הביוב.

רו"ח אריה אנגלר : אני לא מדבר על המכון, אני מדבר על ההוצאות של התאגיד.

מר יוסי חן : אני לא ראיתי פה שהפכו את כל העיר עם הנושא של הביוב. ראיתי שקווים שמה, בדירות הראשונות שנבנו באריאל, שסובלים עד היום, ומי שמכיר שמה את כל רחובות האלון ולמטה כמה שהם סובלים היום, את זה כן ראיתי, שלא מטפלים להם. אז אני מציע ללכת לטפל שמה ולראות מה קורה לתושבים שנסתם להם הביוב יום אחרי יום, ומספרים להם שהביוב שלהם זורם בביוב החדש שעשו כשהוא זורם עדיין בישן.

רו"ח אריה אנגלר : סך הכול יש לתאגיד רווח לפני הוצאות מימון, של 209,000 שקלים. מה שמביא אותו להפסד בעצם זה ההוצאות מימון בגין הלוואות הבעלים. הלוואות של העירייה, הלוואות של קרני שומרון. אם תוותרו על הוצאות המימון אז יהיה לו רווח. ובסופו של דבר, התאגיד גמר בהפסד של 683,000 שקלים. המיסים על ההכנסה זה לא באמת מיסים, זה רק איזה תנועה חשבונאית להשוואת המיסים מה שיהיה בעתיד. כמו שאמרנו קודם, לתאגיד יש, עיקר ההוצאה הגדולה שלו זה הפחת, שזה בעצם כאילו מביא אותו להפסד חשבונאי. מבחינת תזרים של כסף, לתאגיד אין בעיה, יש לו מספיק כסף בשביל להתגלגל, בתנאי שההפסדים האלה ייעצרו והוא יתחיל להיות מאוזן.

מר יחיאל טוהמי : מה ההשקעה של התאגיד ב-2009 בצנרת? מה ההשקעה? פיסית, מה תושבי אריאל קיבלו מהתאגיד? זה מה שאני רוצה לשאול.

רו"ח אריה אנגלר : אני לא יכול להפריד לך את זה, אבל אני יכול, ככה, עיקר ההשקעה של התאגיד, חלק גדול, לא עיקר אבל חלק גדול מההשקעה עד 2009 בעצם היה קר"מ (קריאה מרחוק, קריאה ממוחשבת מרחוק), זו היתה עיקר ההשקעה, -1.6 1.7 מיליון שקל.

מר יגאל רוזנטל : בסך הכול.

רו"ח אריה אנגלר : בסך הכול, כן. ב-2009 היה לנו רק 1.5. זו היתה עיקר ההשקעה, קריאה מרחוק, מה שגרם, בניגוד לדעתכם, להקטנה ניכרת מאד בפחת המים. ומניסיון שלי מתאגידים אחרים אני אומר לכם שהמצב פה הוא לאין שיעור טוב מתאגידים אחרים בנושא פחת המים של התאגיד. לא מה שאתם רואים כפחת מים, למישהו נוזל בכיור בבית והוא משלם בשביל זה מים. הפחת מים לגבי התאגיד באופן דראסטי ירד באריאל בצורה משמעותית לעומת ערים אחרות. אני אומר לכם את זה מידיעה.

מר יגאל רוזנטל : 4.473. בשנת 2009 התאגיד השקיע 4,473,000 שקל בהשקעות.

מר אלי שבירו : פה באריאל?

מר יגאל רוזנטל : פה באריאל, בתאגיד.

מר יחיאל טוהמי : מתוך מחזור של 15 מיליון שקל אני מבין, לא?

מר יגאל רוזנטל : כן.

מר יוסי חן : רוב ההשקעה זה בקרני שומרון.

רו"ח אריה אנגלר : זה לא נכון, רוב ההשקעה באריאל. נכון להיום רוב ההשקעה באריאל. אין ספק שיצטרכו להשקיע גם בקרני שומרון, אין ספק.

מר יגאל רוזנטל : זה המון. זה המון. יחסית למחזור של 12 מיליון, 4.4 השקעות בשנת הזה, זה סדר גודל עצום.

רו"ח אריה אנגלר : זה מה שרציתי להגיד עכשיו, שאריאל, יחסית לגודל של התאגיד ולרמת ההכנסות שלו, יחסית משקיע המון בפיתוח תשתיות מה שנקרא, יחסית. אם אין שאלות, אני סיימתי.

מר יחיאל טוהמי : הייתי רוצה לבקש, בפעם הבאה שאתה בא להגיש את הדו"חות, אני מבקש ממך, תגיד לנו גם בשנת 2010 מה עשית וגם ב-2011 מה אתה מתכוון לעשות. יש פה מחזור של 15 מיליון שקל והיינו רוצים לדעת, גם עתידי, מה אתה הולך להחליט. תראה, אנחנו לא באים ואומרים זה דיווח,

מר יגאל רוזנטל : זו לא היתה המטרה של היום.

מר יחיאל טוהמי : לא, המטרה היא לא לבוא לדווח לי, תשמע, אני לא תוכי, אני רצה לדעת בשנה הבאה מה אתה הולך להחליט, לאיזה שכונות אתה הולך. תן לנו, באמת, תוכנית עבודה לשנה הבאה בצורה מסודרת, שנדע מה הולך להיות.

מר אלי שבירו : אני מציע באמת שנעשה ישיבה,

מר יחיאל טוהמי : ונעשה ישיבה בעניין הזה, כבר דיברתי על זה. יעקב, בבקשה.

עו"ד שרון שטיין : למה אתם מחזיקים דירקטוריון? אם אתם רוצים את הדיווחים פה, למה אתם מחזיקים דירקטוריון?

מר יחיאל טוהמי : אם אתה רוצה שאני אענה לך, אני לא מעוניין לענות לך. יש לי סיבה.

עו"ד שרון שטיין : לא, תענה.

מר יחיאל טוהמי : יש לי סיבה, באמת.

מר יוסי חן : אני רוצה לדעת מי נמצא בדירקטוריון. קודם כל, אם אתה מדבר על זה, בוא תגיד לי מי בדירקטוריון. אני רוצה לדעת כמה פעמים הם התכנסו בכלל. אני רוצה לדעת גם את הדו"חות, לאיזה מסקנות הם הגיעו. אפשר לחשוב שהם נפגשים 4 פעמים בשנה.

מר יעקב עמנואל : רק לסבר את האוזן, יש איזו שהיא רוח נושבת שרוצים לבטל את התאגידים בארץ, נכון? השאלה עד כמה זה משפיע עלינו או אם בכלל יש לנו לזה נגיעה. ושאלה שניה היא – מה הסיכוי להצטרפות של גופים אחרים לתאגיד, ואז אני מניח שנפח הפעילות יעלה ואז הרווח בצורה ליניארית גם כן יעלה.

מר יגאל רוזנטל : בימים אלה אני במו"מ או בדיבור עם עוד 5 רשויות, 4-5 רשויות. אני מקווה שעד סוף השנה הזאת, עד סוף 2010, אנחנו נדע אם יש עוד 2 או 3 רשויות שמצטרפות אלינו.

מר יחיאל טוהמי : תודה רבה יגאל. בשנה הבאה הוא יבוא יותר מוכן, עם דיווח עתידי, לא רק זה. תודה לך, יגאל. אתה באת מוכן, התכוונתי דיווח עתידי.

4. הצגה ודיון בדוחות הכספיים "החברה לפיתוח אזור התעשייה אריאל מערב"
לשנת 2008 ו-2009.

מר יחיאל טוהמי : יונתן, בבקשה.

מר יונתן רימון : אני אדווח קודם על הפעילות של החברה לפיתוח אזור התעשייה אריאל מערב דווקא. אני מעביר דף, סיכום של מספר נתונים קטנים שזה דווקא עונה לשאלה שלך ששאלת בסוף – מיהם חברי הדירקטוריון? הדף הזה רק

מסכם מיהם חברי הדירקטוריון, כמה ישיבות היו של הדירקטוריון באותן שנים שאני מדווח עליהן, ומהם הנושאים המרכזיים שמנהלת אזור התעשייה עסקה בהם בתקופת הדיווח שלי. ומי בעלי התפקידים או בעלי קבלת שכר, מי עובד במנהלת ובחברה הכלכלית. אז כולם קיבלו דף. אני מדווח על שנת 2008-2009, למרות שלדעתי כבר דיווחנו פעם על 2008, אבל לא מצאתי את זה בפרוטוקולים, אז צירפתי לכם את שני הדו"חות ואני אעשה דיווח אחיד.

באופן כללי, יש בעלי תפקיד במנהלת אזור התעשייה, אין בעלי קבלת שכר, אף אחד לא מקבל שכר מהמנהלת. זה אחד. דבר שני – אין פעילות כלכלית בכלל במנהלת אזור התעשייה. מתוך עיון בדו"חות הכספיים רואים שם שלא היו הכנסות לשנת 2008 כבר. למעשה כל הפעילות הכספית של אזור התעשייה מתנהלת בתוך החברה הכלכלית. מנהלת אזור התעשייה משמשת כגוף שקובע מדיניות פנימית בתוך אזור התעשייה. הגוף הזה בזמנו הוקם היסטורית כגוף שקיבל כסף ממשרד התמ"ת עבור פיתוח אזור התעשייה. עם הפעלת ההפרטה ב-2006, מאי 2006, הפעילות הכלכלית עברה לחברה הכלכלית. הגוף הזה נפגש מספר פעמים בשנה. השנה כבר עשינו 4 ישיבות דירקטוריון ואתם רואים שבשנים האלה אנחנו עוסקים בנושאים של חזות וניקיון, פעילות שוטפת, שמירה, בעיות ביטחון למיניהן. לדוגמא, השנה התקינו מצלמות ביטחוניות באזור התעשייה. אני רק אגיד, הדיון היה במנהלת אזור התעשייה, הביצוע הכספי היה בחברה הכלכלית. המממן עיריית אריאל, במקרה הזה של המצלמות. סוגיות איכות הסביבה. אגרת השמירה, שהעירייה הכינה, נדון מספר פעמים במנהלת אזור התעשייה ביחד עם תעשיינים. ונושאי תחבורה, בין אם זה תחבורה ציבורית, בעיות שעלו בתחום הזה, ובין אם זה בעיות תנועה בתחבורה.

מנהלת אזור התעשייה נותנת מקום, מעבר לקביעת המדיניות זה מקום שבו כמובן מלבנים ביחד עם התעשיינים את הבעיות השונות ואת הנושאים השונים שקשורים להפעלת אזור התעשייה. אין פה עניין כספי, אז אם יש איזה שאלות, אני רק אבהיר – אין הכנסות בכלל, ההוצאות היחידות שהיו היו ספיחים מ-2006 שסיימנו אותם ב-2007. ועוד פעם, לפעמים מוצאים איזה ספיח, מצאו איזו חשבונית שלא דיווחו אותה במועד, אז אנחנו מדווחים. אנחנו שומרים על המסגרת משתי סיבות – 1. זה חשוב שיש פרום ביחד עם התעשיינים שאפשר לדון ולקבוע מדיניות. 2. זה גוף שעד שאישרו

אותו והקימו אותו מבחינה סטטוטורית, זה גוף סטטוטורי, יכול להיות שיהיה מצב עתידי שירצו להפעיל את מנהלת אזור התעשייה כחברה פעילה גם כספית ואז יהיה מאד קשה להקים את זה. כלומר, גוף כזה לוקח בין שנה לשנתיים להקמה, אז אנחנו שומרים עליה, מפעילים אותה, מגישים דו"חות כספיים. אין דיווחים למס הכנסה וביטוח לאומי ומע"מ, כיוון שאין פעילות כלכלית. כלומר, סגרנו את כל התיקים ואין תיקי שכר שם. הוא עוסק אך ורק במדיניות ובבעיות שוטפות של אזור התעשייה.

מר יחיאל טוהמי : קודם כל, יונתן, המנהלת לפני כמה שנים היא כן היתה פעילה.

מר יונתן רימון : כן, ודאי, עד 2006.

מר יחיאל טוהמי : שניה, היתה כן פעילה. למעשה, עד שאזור התעשייה מערב אריאל התחיל להתפתח שם והתמ"ת בהתחלה הוא היה מפתח של המגרשים. ואז לקחנו על עצמנו שאנחנו מקבלים כסף, תמורת סכום כסף,

מר יונתן רימון : וזה הסתיים ב-2006.

מר אלי שבירו : כן, ההמשך זה בחברה הכלכלית.

מר יחיאל טוהמי : אבל יונתן אומר פה משהו חשוב, העניין שלא סוגרים את החברה הזאת. לסגור חברה כזאת זה לוקח המון זמן.

מר פבל פולב : החברה הכלכלית לא יכולה לעשות אותו דבר? רואה החשבון שם לא עולה כסף?

מר אלי שבירו : יש עלויות, זה לא שאין עלויות. העלויות אמנם הן עלויות לא גדולות, אבל יש עלויות.

מר יונתן רימון : אני אמרתי, העלות היחידה היום שיש, המרכזית, היא באמת אגרה של 1,000 שקל בשנה, שזה אגרת רשם החברות שאנחנו משלמים אותה. אנחנו עושים את המינימום מבחינת ההוצאה הכספית לשמור על החברה כפעילה. אני רק אעיר בשולי הדברים, בשנת 5-2006 העירייה השתתפה בתקציב כנגד משרד התמ"ת בסדר גודל שהכי נמוך היה 150,000 שקל לשנה. ההשתתפות הזאת של העירייה הפסיקה באמת בשנת 2006, עם המעבר להפרטה. ובמעבר להפרטה, אני לא אגיד שאין צורך, רק כספי הפיתוח הלכו לפתח את כלל אזור התעשייה והעירייה משלמת בצורה ישירה דרך החברה הכלכלית את הוצאות האחזקה של אזור התעשייה. כלומר, העירייה גובה ארנונה ממפעלים והיא מחזיקה את אזור התעשייה באמצעות החברה הכלכלית. לא היה טעם באמת לנהל שתי חברות פעילות כספית כי באמת זה היה כפל תפקידים, פתאום מנכ"ל פה מנכ"ל שם, עובד פה עובד שם.

מר אלי שבירו : אבל מה היתרון ב-להשאיר את החברה הזאת ולא לעשות את אותה פעילות שאתם עושים במסגרת החברה הכלכלית, ולעשות צוות אד-הוק,

מר יחיאל טוהמי : אלי, לפני רגע הוא אמר, לא צריך שני מנכ"לים,

מר אלי שבירו : לא הבנת מה שאני שואל. גם זה עולה לך כסף. גם זה שהוא לא עושה כלום, שהיא לא חברה שהיא עובדת כלכלית, גם זה עולה כסף.

מר יעקב עמנואל : אלי, אלה הוצאות זניחות. הערך המוסף של זה הרבה יותר גבוה.

מר אלי שבירו : מה היתרון ב-להשאיר את החברה הזאת?

מר יחיאל טוהמי : יונתן יתן תשובה. לא משאירים סתם חברה, יש איזה שהוא,

עו"ד אריאל עזריה : העלות של סגירת חברה היא משמעותית. זה לא שאתה, כשאתה סוגר חברה – יאללה, בואו נסגור את החברה, לוקחים את הספרים, מקפלים וסוגרים. יש עלות משמעותית, במיוחד לחברה כזו שהיתה לה פעילות ענפה, זה עלויות שהן לדעתי כמו להחזיק את החברה הזו 10 שנים.

מר אלי שבירו : איזה עלויות יש?

עו"ד אריאל עזריה : בוודאי, לסגור חברה,

מר פבל פולב : כמה?

עו"ד אריאל עזריה : לדעתי כמו להחזיק אותה 10 שנים.

מר אלי שבירו : אז אולי שווה שיציג, תראה, המשמעות של מה שאתה אומר, אם החברה הזאת היא לא פעילה,

מר יונתן רימון : אני לא אמרתי שהיא לא פעילה. אמרתי, היא עוסקת בקביעת מדיניות והיא מחברת בין התעשיינים לחברה הכלכלית ולעירייה והיא מוסד חשוב. וזו התשובה לשאלה ששאלת. התעשיינים, יכול להיות שהם מתעניינים, אבל הם לא קשורים לפעילות הרגילה השוטפת של החברה הכלכלית בפרויקטים שהיא עושה באריאל. בין אם זה היה מרכז הספורט, בין אם זה שיפוץ האשקוביות, בין אם זה עבודות אחזקה עבור העירייה. אנשי התעשייה, זה לא מעניין אותם וזה לא צריך לעניין אותם וזה לא, הם רוצים ויש להם דרישות, יש להם עולם שלם שהם רוצים להעלות. ולכן המסגרת של המנהלת היא מתאימה לזה מאד. זה שלא מפעילים, אפשר להפעיל דרכה כסף, רק אם היו מכניסים כסף דרך המנהלת זה היה עולה הרבה כסף להכניס את הכסף.

מר אלי שבירו : מסכים.

מר יונתן רימון : אז התייעלנו, עשינו את הכספי דרך החברה הכלכלית. אבל את הביטוי של כל הנושאים שעולים במנהלת אזור התעשייה, נותנים להם לעלות ולומדים ומוצאים פיתרונות בדרך כלל כמעט לרוב הבעיות. ורמזתי לזה ואני אומר את זה, יתכן מצבים בעתיד שיהיו כספי מדינה שירצו לגייס אותם לפרויקטים בתוך אזור התעשייה ויצטרכו ארגון מהסוג הזה בשביל לגייס אותם. כי יגידו – אנחנו לא ניתן לחברה כלכלית עירונית אלא רק למנהלת אזור התעשייה, היא זכאית לקבל את זה. ואם לא יהיה לנו כזה, להקים את זה בעתיד יהיה קשה. העלויות, דרך אגב, מישהו אמר זניחות, המדובר על סדר גודל של 5,000 שקל בשנה. הדו"ח הכספי הוא 2,500 שקל ויכול להיות שהשנה יהיה עוד פחות. ותתפלאו שרואה החשבון, כשהוא בודק, הוא בכל זאת מוצא איזה משהו שלא דיווחנו, כל מיני ספיחים, כל שנה הוא מוצא עוד ספיח שהיה בעבר.

מר יחיאל טוהמי : יונתן, מיצינו. מישהו רוצה לשאול שאלה?

מר יעקב עמנואל : לי ברור שצריך להחזיק את השלט של החברה הזאת כאיזה שהוא מצג מול התעשיינים שם, שיש להם פה ושאפשר להציג בפניהם את כל הבעיות שלהם והם מקבלים תשובות. זה בסדר גמור. כל עוד אתה מפקח על זה וזה כפוף באיזו שהיא מידה אליכם לחברה הכלכלית, אז זה בסדר גמור.

מר יחיאל טוהמי : החברה הכלכלית, בבקשה.

3. הצגה ודיון בדוחות הכספיים "החברה הכלכלית לאריאל בע"מ" לשנת 2008 ו-2009.

מר יונתן רימון: פה יש את פירוט בעלי התפקידים – רואה חשבון, יועץ משפטי – של החברה הכלכלית, חברי הדירקטוריון הנוכחים, הישיבות שהדירקטוריון קיים במהלך השנים. ופה יש למעשה מהן הפעילויות שהחברה עסקה בהן במהלך 2008 ו-2009, שחלקם מתמשכים. דווקא אני אדבר על זה ראשון ואחר כך נעבור לתחום הכספי.

פיתוח אזור התעשייה אריאל מערב שלב ב' – היה הנושא המרכזי בשנת 2008, עד ספטמבר 2009, שאז נכנסה ההקפאה. אני רק אגיד, עם כניסת ההקפאה זה הגביר מאד את הטיפול שלנו מול יזמים שנפגעו מההקפאה. מניעת תביעות משפטיות, הרגעת יזמים וניסיונות לקדם יזמים בתוך תקופת ההקפאה, היה הרבה מאד עבודה בתקופת ההקפאה לעומת עבודה שהם בונים כשאינן הקפאה. כשהם לא בונים, אז יש להם בקשות אחרות. השלמת הבניה וליווי הפעלת מרכז הספורט – היה ב-2008-2009. פרויקטים שוטפים – זה הניהול השוטף של אזור התעשייה. בית בכפר, מעונות הסטודנטים, אנחנו שותפים שם. ליווי קרית הספורט ברמת הפעלה השוטפת, בשנה של 2009, אחרי שהמרכז נפתח, היה גמר בדק, היתה שנת בדק ותיקונים. ומי שזוכר, עדיין המשיכו העבודות במהלך 2009 עד שהשלימו את כל העבודות בתוך המרכז. החברה שותפה בפרויקט מסחרי ברוך, 20% מהפרויקט שייך אלינו. אנחנו לא רואים כסף מזה כי עדיין הפרויקט משלם את הבניה. ואנחנו מחזיקים מזרקות באריאל.

מר פבל פולב: איפה?

מר יונתן רימון: כל המזרקות באריאל, כל מזרקות המים שאתם רואים בכל אריאל החברה מחזיקה אותם. בתוך אזור התעשייה, רק פרטתי חלק מהנושאים המרכזיים שתקבלו מושגים במה אנחנו עוסקים שם. כשאני כותב פה השלמות פיתוח שלב ב' – עד להקפאה, עד לספטמבר שנה שעברה, נותרו 50 דונם לשיווק באזור התעשייה. כלומר, ההקפאה תפסה את אזור התעשייה ששיווקו את כל הקרקעות למעט 50 דונם. אני מתעכב על זה דקה על מנת שזה יחבר אתכם עוד מעט לכסף, שתבינו. 50 דונם, המשמעות זה 17 מיליון שקל של הכנסות, שאם לא היתה הקפאה היינו משווקים והיו נכנסים לקופה. את הכסף כבר סיימנו, לפתח חלק גדול מאזור

התעשייה. נשאר היום, זה במסגרת הדיווח ושאלת מה העתיד, היום אנחנו לקראת מה שנקרא שלב ב' של ב'. יש לנו עבודות פיתוח בשלב ב' שלא קשורים לשלב ג', לחדש, שצריכים להשלים אותם. הם יעלו כ-10 מיליון שקלים. 7 מיליון שקלים מתוך ה-17 מיליון היו התחייבויות לשלב ב' עצמו, כלומר, לקבלנים ולמתכננים של שלב ב' שנעצר באמצע. היתה לנו בעיה קשה עם ההקפאה, כי חיכינו להכנסות ועצרו את ההכנסות. שלב ב' של ב', בשבילכם, מי שמכיר את אזור התעשייה, יש עוד שני מסלולים בכביש הראשי שנכנס, אנחנו מדברים על זה. מדברים על, כשעולים לתוך שלב ב', יש חצי מהכביש גמור, צריכים לגמור. בנוסף זה כל המדרכות וריבוד נוסף של הכביש בנוסף. מערכת של איגום מים לצרכי כיבוי אש שיקימו אותה בשלב ב', אני מתאר לעצמי בחצי שנה הקרובה, עד 8 חודשים יקימו, שייתן מענה לשלב ב', לשלב א' ולשלב ג', אותו מאגר מים שהקימו אותו. כתבתי את זה פה בפרויקטים העתידיים. זה פרויקט שאנחנו עושים ביחד, כמובן, עם יובלים בשומרון. הוא פרויקט מעניין וחשוב, בין מצד אחד זה נותן מענה למפעלים, זה חוסך כסף למפעלים כי לא כל אחד צריך להקים לבד, וזה יוצר הכנסה קבועה לחברה הכלכלית וליובלים בשומרון על מנת להפעיל את החברות בצורה שוטפת. זה פרויקט שכולם זוכים ונהנים מהפרויקט. בנוסף, במסגרת אותם כספים שדיברתי עליהם, צריכים גם להרחיב את מכון הביוב הקיים בשלב א', על מנת שיקלוט את מלוא השפכים של שלב ב', ובעתיד להרחיב אותו פעם נוספת עבור שלב ג'. כל הכספים האלה מיועדים לבוא מתוספת ההכנסות שיש באותם 50 דונם האחרונים. את ה-50 דונם האחרונים התחלנו למכור במהלך ההקפאה ובערך חצי מהם כבר נמכרו. לא הצלחנו בגלל ההקפאה לחתום על חוזים, כלומר, איתרנו יזמים, העברנו ועדות וממש בחודש האחרון התחלנו להחתים אותם על חוזים מול המינהל ולגבות את הכספים האלה.

מר יעקב עמנואל : מה יקרה אם תהיה היום הקפאה? וכנראה שתהיה הקפאה.

מר יונתן רימון : אני אומר דבר אחד, אנחנו שרדנו את ההקפאה. המפעלים הגדולים הצליחו ונערכנו לקראת ההפשרה שהיתה ב-26 לספטמבר, המפעלים הכי גדולים התחילו לבנות. הכי גדולים ביניהם זה דנשר, שיושב על 24 דונם בערך; ונוימן,

שיושב על עוד 25 דונם. שניהם נמצאים כבר עם יסודות. יש עוד מפעל של F.A. שיש לו כבר יסודות. כלומר, אם יעשו הקפאה יותר חמורה מהקודמת שלא יכירו ביסודות, אז באמת למפעלים האלה תהיה בעיה. אבל המפעלים האלה מחויבים לבניה.

מר אלי שבירן : אם ההקפאה תהיה המשך של ההקפאה מספטמבר – אנחנו בבעיה.

מר יונתן רימון : אני לא נביא. אנחנו ניצלנו היטב את הזמן, את חלון ההזדמנויות עם כל היזמים שלנו. אני יכול להגיד שהרשויות למיניהן בבית-אל מאד סייעו לנו בתקופה הזאת. ראש העיר היה מאד מעורב בנושא ולחץ. באמת קיבלנו מענה ושיתוף פעולה ובאמת הבירוקרטיה שהיינו רגילים אליה, באמת היתה פחות בירוקרטיה בצורה משמעותית בחודשיים האחרונים. אני מעריך שאם עוד חודש חודשיים, כמעט כל המפעלים, מי שרצה לבנות, יש מפעלים שלא רוצים לבנות היום, כלומר מחכים מסיבות שלהם, אבל כל מי שרצה לבנות עלה על השטח וחלקם הגדול יצקו את היסודות.

מר יחיאל טוהמי : יונתן, אני יודע שראש העיר פועל גם עכשיו, גם בתקופה הזו, בימים האלה כמה שיותר לזרז הקמת מפעלים על מנת שנוכל, אם תהיה חס וחלילה, כנראה שתהיה הקפאה, ברור לנו. אני מאמין שהשנה הזאת תהיה לך שנה יותר טובה מהשנה שעברה כי אתה בשנה שעברה היית מוקפא בצורה בלתי רגילה. התחלת איזה שהוא, כבר עלו כמה מפעלים על השטח.

מר יונתן רימון : השנה עלו מספר מפעלים, 'ארכיברים' למעלה שאתם רואים, הוא בונה עוד מבנה למעלה. 'אחוה', שהצליח לבנות את היסודות לפני ההקפאה, סיים את המפעל שלו, אחווה של השומשום, הטחינה. יש שם מפעלים שפועלים למעלה. אני לא נביא, אבל במידה ונוימן ודנשר, הם מדברים תוך 10 חודשים יהיו שם מפעלים. אתם תראו את השלט כבר של נוימן, זה שלט מתועשת. כלומר, זה נמצא במפעל ובעוד חודש וחצי יביאו את זה, יתחילו להביא את המבנים.

אנחנו בתקווה שלא תהיה הקפאה כמובן.

עוד נושא שהוא חשוב והוא ממש במעורבות האישית של ראש העיר, זה הקמת מרכז מסחרי בתוך אזור התעשייה. נכנסים לאזור התעשייה, איפה שמתפצל, אחד יורד למטה לכיוון זרועות ברקן, אחד עולה למעלה, בצומת יש מגרש שנקרא מגרש 300, 8 דונם, שם צריך להיות שטח מסחרי. המכרז מוכן במינהל והבטיחו לראש העיר שיפרסמו את זה ממש בימים הקרובים. דרך אגב, זה מוכן כל תקופת ההקפאה, רק הקפאו. אמרו עכשיו שיפרסמו אותו בימים הקרובים וזה יהיה תוספת משמעותית לאזור התעשייה. במקביל, אנחנו עובדים בשנה האחרונה על קידום תב"ע שלב ג', 350 דונם נוספים במעטפת, במעטפת של כל אזור התעשייה, זה מבנים נוספים, בערך 350 דונם. לפני כשבועיים, במסגרת מה שדיברתי, הסיוע וגמר ההקפאה, אישרו את ה- תב"ע שלב ג' סוף סוף אחרי שחיכינו שנה, במינהל, וזה עכשיו לפני פרסום. כלומר, פרסום והפקדה. עם קצת מזל ואם לא יהיו איזה שהם שיבושים פוליטיים למיניהם, זה צפוי להיות מאושר תוך 3 חודשים. כלומר, הפרסום אמור להיות תוך מספר ימים ואז זה הפקדה של 60 יום ואז ישיבה למתן תוקף. מדובר על סדר גודל של 3-4 חודשים. זה פרויקט, שתקבלו מושגים, זה פרויקט של סדרי גודל של בין 90 ל-100 מיליון שקלים. זה פרויקט ענק.

מר יחיאל טוהמי : יונתן, הייתי מבקש שתקצר.

מר יונתן רימון : או קיי, בסדר, אני סיימתי.

מר יחיאל טוהמי : דו"חות כספיים אתה רוצה,

מר יונתן רימון : הדו"חות הכספיים, אני רק אסביר באופן כללי. משפט אחד

לגבי הדו"חות הכספיים. החברה הכלכלית נמצאת, יגאל גם אמר, יש נושא תזרימי ויש נושא של מאזן רווח והפסד. מבחינה תזרימית החברה הכלכלית, כולל היום, תמיד מחזיקה יתרות בבנק. היו תקופות שאני לדוגמא, בסוף 2006, היה מעל 20 מיליון שקלים, אנחנו מאז הוצאנו מעל 40 מיליון שקלים. כשנכנסתי היה 20 מיליון

שקלים, אבל לא עשו את הפרויקט. עכשיו התגלגל במהלך השנים האלה כ-45 מיליון שקלים. אנחנו הגענו לגבול התחתון עם ההקפאה, כי שילמנו כמה שרק היה אפשר. היינו חייבים בסוף כ-7 מיליון שקלים לקבלנים של שלב ב'. הכסף הזה שולם לקבלנים והיום אנחנו לא חייבים לאף אחד. אפשר להגיד, פחות או יותר, שאנחנו כמעט ולא חייבים לאנשים כסף, ונכנסים כספים חדשים לתוך הפרויקט למימון המשך הפרויקט. הגירעונות של החברה, דרך אגב, כל שנה יש, ההשקעות שנעשו, שהעירייה עשתה, או בוא נגיד שהחברה הכלכלית עשתה במרכז הספורט על סמך התמיכה שהעירייה נתנה לחברה הכלכלית, המדובר מעבר לשנים בסדר גודל של 35 מיליון שקלים, מה שעלה מרכז הספורט. כל שנה מקבלים פחות על זה. כלומר, הפחת מוכר כהוצאה כל שנה, וזה מאות רבות של אלפי שקלים. מה שמבטיח לפחות לשנים הקרובות שהחברה תהיה בהפסד, דבר שהוא מבחינת החברה, מטרת החברה היא להרוויח בין 2 ל-4%, מבחינת מטרות החברה, כי אחרת היא לא חברה כלכלית, מבחינת המיסוי ומה שצריך. התכנון הוא להרוויח בין 2 ל-4% כל שנה. אבל הרווח הזה הוא לא מתוכנן להיות היום, הוא מתוכנן להיות בסוף הפרויקטים. שאר הכסף של החברה מושקע חזרה בפיתוח.

אנחנו ממשיכים בין השאר להיות בשוטף כמעט מאוזנים, ללא התחשבות בנושא של הפחת. הפחת מכניס אותנו להפסד כל שנה, עד שייגמר השקעות הפחת.

מר אלי שבירן : איפה זה בא לידי ביטוי? אם אני מסתכל בעמוד 5 אצלך,

אנחנו רואים הפסד נקי השנה 2,167,000, נכון?

מר יונתן רימון : כן.

מר אלי שבירן : איפה זה בא לידי ביטוי כשזה פחת?

מר יונתן רימון : לא אמרתי שזה הפחת. הפחת הוא פה.

מר אלי שבירן : לא. פה כתוב – הפסד נקי השנה 2,167,000 – זה לא פחת.

מר יונתן רימון : זה לא פחת. זה נובע, אמרתי לך, שבסוף שנת 2007 היה חסר לנו 17 מיליון שקל בהכנסות. בסוף 2009 – 17 מיליון שקל של הכנסות. אתה רואה שיש לי הכנסות באותה שנה של המגרשים, נכון? ההוצאה המרכזית של החברה כל שנה זה הכנסה מיזמים, הוצאה לביטוח. בשנת 2009, כשעצרו את הפרויקט באמצע, היה חסר 7 מיליון שקל בתשלום לקבלנים. באותה שנה, 7 מיליון. זה המצב. מזה נרשם בספרים רק 2. קיבלנו את הכסף ועברנו לעודף, זה המצב כרגע. כשנקבל את הכסף, נגיד את זה יותר נכון.

מר אלי שבירו : 5 מיליון לא נרשמו? זאת אומרת, זה היה ולא נרשם?

מר יונתן רימון : אנחנו בספרים, כיוון שהסברנו ויש פה פירוט באחד מהביאורים, שכיוון שהפרויקט נעצר באמצע, בעמוד 11 – החברה התקשרה עם קבלן בסוף שנת 2009 לסיום שלב ב' וביצוע עבודות פיתוח שלב ב',

מר אלי שבירו : את זה קראתי, את הביאורים.

מר יונתן רימון : כי קיבלה החברה דמי ייזום בסך 7.6. ה-7.6 היה לכסות את אותם 7.6 שהיו חייבים. זה כסף עתידי שהיה לכסות. אבל בצילום נקודת הזמן בסוף שנת 2009, היינו חייבים בפרויקט אחד כ-7 מיליון שקלים, עד שקיבלנו את הכסף החדש, שהוא כסף חדש, הוא כסף שבא מהעמיד לכסות עבר.

מר אלי שבירו : אני עדיין לא הצלחתי, תראה, פה מדובר ב-2.6 מיליון. גם אם אתה מסתכל על 7 זה לא מסתדר.

מר מקס צ'רנוגלז : מתמטיקה הוא שואל.

מר יונתן רימון : מה המתמטיקה שלא מסתדרת? החברה, בוא תעשה דבר

כזה, אם החברה היתה מקבלת את ה-7.6 מיליון שקל במועד והיו חותכים את הפרויקט, לנו, אני אסביר את זה כך, אחת מהנקודות שאנחנו מלבטים בה תמיד עם רואה החשבון זה איפה לחתוך את הפרויקט הזה, שבין השאר בתכנון שלנו זה לא היה רצוי שהפרויקט בשלב ב' יהיה בעודף רווח של 7 מיליון שקל או 5 מיליון שקל. מס הכנסה, ברגע שהוא רואה רווח בזמן נתון, הוא אומר – על ה-5 מיליון שקל תשלם לי בסביבות ה-35-40% מזה. לכן אנחנו משכנעים אותם כל הזמן שכל כסף שמתקבל הוא עתידי, הוא הכנסות מראש בכל הפרויקטים. ומנסים להציג את התמונה האמיתית, שזו התמונה האמיתית. אנחנו נדע אם בפרויקט הזה יש רווח או הפסד רק בסופו, רק בסוף הפרויקט. לפי ההסבר שלנו למס הכנסה ולפי הנתונים, הפרויקט הזה יהיה ברווח, כפי שאמרתי, בין 2 ל-4% בסופו. אין לנו עניין היום להציג רווח בדו"חות. אז אותם 7 מיליון שקל שהיו חסרים, הצגנו אותם כחסרים, ואז נוצר הגירעון של 2 מיליון שקל בשנת הדו"ח הזאת.

מר יעקב עמנואל: עם כל המניפולציות האלה, יום אחד לא יעלו עליכם ויגידו לכם שעשיתם כאילו?

מר יונתן רימון: לא, קודם כל זה החברה הכלכלית והדירקטוריון שלה. אבל שתיים – הכול, הכול נעשה,

מר יעקב עמנואל: ברור לי שזה מניפולציה חשבונאית וזה בסדר, אבל יש סיכון בעניין הזה.

מר יונתן רימון: לא. אין סיכון. תראה, במקרה הגרוע זה דחיית מס, כי מס הרי בסופו של דבר צריכים לשלם והשאלה היא מתי אתה משלם אותו.

מר יחיאל טוהמי: יונתן, דחיית מס זה עולה בכסף.

מר יונתן רימון: אמרתי, במקרה הגרוע אמרתי.

מר יחיאל טוהמי : במקרה הגרוע זה עולה בכסף.

מר יונתן רימון : במקרה הגרוע אמרתי זה דחיית מס. אני טוען שאין פה דחיית מס אלא זה המצב. כל הפעילות של החברה הכלכלית, במיוחד בתחום של הדו"חות הכספיים, מלווה על ידי, לא רק שמלווה, מוכתב על ידי רואה החשבון של החברה. אני יכול להגיד לך, עבדכם הנאמן לא מוכן לעשות משהו בניגוד לתקנות המס. זו אחריות אישית שלי.

מר יעקב עמנואל : אין לנו טענה נגד זה.

מר יונתן רימון : אז אני לא נזהר. אני ככה צריך לעבוד.

מר יחיאל טוהמי : פבל, תשאל שאלה, ויוסי, ואנחנו מסיימים את הפרק הזה של החברה הכלכלית.

מר פבל פולב : בעמוד 8, זה מאד בקטן, אני מנסה לקרוא. השאלה, אולי זה ה-370 דונם או לא, ה-1.4 – בשנת 2006 החלה החברה לפתח ולשווק 250 דונם באזור התעשייה אריאל, 1% - אתה יכול להסביר מה זה? האם התחילו עבודות? היה מכרז? אני פשוט לא יודע על מה מדובר. את זה אני לא הבנתי. זה גם כתוב בקטן כל כך.

מר יונתן רימון : יש מספר מסמכים, אני אסביר לך את ה-1% - כשיזם בא לחברה הכלכלית יש מחיר לדונם. היום המחיר לדונם הוא בסביבות 345,000 שקל, פעם זה היה 135,000, אחר כך זה הפך להיות 170,000. לסכום הזה אנחנו מוסיפים חצי אחוז שאנחנו לפי ההסכם מעבירים לתמ"ת עבור הטיפול של התמ"ת ומוסיפים 1% לטיפול של החברה הכלכלית. זה עולם אחד, מפה בא המספר הזה. אבל בפועל יש לנו בעיה אחרת, כשאנחנו עושים את העבודה אנחנו עושים מכרז, מגיעים לתוצאות,

עושים פיתוח, בונים קירות, מוכרים מגרשים, בסוף יכול להיות שבסוף יש יותר כסף מאשר תקבולים, יותר תקבולים מאשר הוצאה. או יכול להיות מצב הפוך. בפרויקט הזה היה מצב הפוך. בפרויקט הזה, ואם אתם רוצים אני יכול להסביר במשפט למה זה קרה, הפרויקט עלה הרבה יותר בשלב ב' מההכנסות של היזמים. היזמים שילמו 135,000 שקל, הראשונים, באמצע הם שילמו 170,000, ואז, באמצע הפרויקט, אני ראיתי שזה לא מספיק הכסף לסיים את הפרויקט. עכשיו, יש סיבות, היו קירות, היה קרקע שצריכים להחליף, כל מיני דברים שהסבירו. המהנדסים הסבירו למה הפרויקט חזר מהאומדנים הראשונים.

מר יעקב עמנואל: שלא ידעתם את זה מהתחלה?

מר יונתן רימון: לא ידעו. לא ידעו. עכשיו, מה עשינו? הבאנו את הנתונים, באנו למשרד התמ"ת והם אישרו לנו להעלות את המחיר בשלב ג', ביתרת המגרשים בשלב ב' ובשלב ג'. כי כמו שהמדינה תמיד עושה, היא לוקחת שלב קדימה ומסבסדת את הגירעונות שהיו לה בעבר.

מר יעקב עמנואל: שלב ב' הרוויחו, שלב ג' שילמו את שלב ב'.

מר יונתן רימון: שלב ב', מי שקנה עד לתאריך עליית המחיר – הרוויח, כי זה לא שונה אחורה. ואני רוצה בכל זאת שתבינו דבר אחד, של מה ההיקפים של הכספים בשלב ב' ו-ג', שתבינו מה זה מיליון או 2 מיליון שקל. יש מגרש עכשיו של שלב ב' שאדם שילם עליו 135,000 שקל, מגרש של 8 דונם. האיש הזה, כנראה לא יבנה מפעל ויחזיר את המגרש. 135,000 כפול 8 זה מיליון שקל.

מר יחיאל טוהמי: והמגרש?

מר יונתן רימון: עכשיו מוכרים את המגרש לפי שלב ג'.

מר יחיאל טוהמי : לפי ה-340,000.

מר פבל פולב : ואז מה קורה?

מר יונתן רימון : אז מרוויחים מיליון וחצי. אז המערכת היא מאד מאד

דינאמית פה. המערכת פה מאד מאד דינאמית. אבל בסופו של דבר, את מה שצריכים לשלם למס הכנסה ישלמו. רק מאד קשה לעשות אומדן כמה בסוף הפרויקט ירוויח.

מר פבל פולב : אני הבנתי את העיקרון איך זה עובד. בפועל, מה קורה עם

זה? זה נכנס? היה מכרז? עשו את זה? זה כבר עובד בפועל?

מר יונתן רימון : כן, זה עבד. אנחנו עשינו מכרז של שלב ג' ובאמת קיבלנו

את התוספת.

גב' חנה גולן : הרי קיבלנו דיווח בדירקטוריון.

מר יחיאל טוהמי : נכון, קיבלנו דיווח.

מר פבל פולב : אני לא הייתי בדירקטוריון.

מר יחיאל טוהמי : בישיבה האחרונה הוא לא היה, נכון.

מר פבל פולב : ומשום מה אני גם לא מבין למה.

מר יונתן רימון : התשובה היא שהפרויקט הזה עובד, הוא אמור לתת

"רווחים" בסוף גדולים.

מר פבל פולב : היה מכרז?

מר יונתן רימון : היה מכרז של שלב ג'. הלך קבלן על מכרז שלב ג' והוא שילם בין השאר, על מנת להיכנס למכרז, הוא שילם 7 מיליון שקל מקדמה על חשבון פיתוח, שעם זה שילמנו את החובות.

מר אלי שבירו : מי הקבלן?

מר יונתן רימון : הקבלן של שלב א' היה בן רחמים, של שלב ב' היה קדם.

מר אלי שבירו : קדם זה היה שלב ב' ו-ג'?

מר יונתן רימון : לא. בן רחמים שלב ב', קדם שלב ג'.

מר יוסי חן : אני רוצה פה, נתת לנו פה דיווח על בעלי תפקידים. הייתי רוצה לקבל קצת הסבר יותר לגבי ההרכב של החברה הכלכלית והייתי רוצה שתיגע גם נקודתית איך אנחנו מגיעים להוצאה גם ביחס להיקף העבודה, לסכום של 1,335,000 שקל בשנה, איך מגיעים להוצאה הזו. כמה עובדים? מה היקף העבודה? לי זה נראה מוגזם. לי נראה שהיקף ההוצאות פה הן מוגזמות בצורה שהייתי יכול לפרנס הרבה עובדי עירייה שעובדים פה ב-4,000 ו-5,000 שקל. אז תן לי הסבר, אולי אני טועה. הייתי רוצה הסבר מדויק אבל – כמה עובדים? איך זה מתחלק? מה היקף העבודה? כמה עבודה יש לכם? כי כל הפרויקטים פה שאתה הצגת לנו, בית בכפר וכל זה, בכלל אין לכם נגיעה, אתם לא עושים שום דבר.

מר יונתן רימון : זה לא נכון, אבל לא חשוב.

מר יוסי חן : או קיי, אני במקרה הייתי שמה קצת מעורב, זה בסדר. אבל בוא תן לי הסבר.

מר יחיאל טוהמי : הם שותפים שם, יוסי, הם שותפים שם.

מר יוסי חן : שותפים זה בסדר, אבל בשביל להיות שותפים לא צריך פה שיהיו הוצאות כאלה גדולות בשוטף.

מר יחיאל טוהמי : הוא ייתן לך תשובות.

מר יוסי חן : כי פה, שמתי לב שכל ההכנסות שמייצרים זה בשביל לממן את ההוצאות האלה. ולאורך השנים, עד שייגמר הכסף. כשייגמר הכסף פה, לא יודע מה יהיה עם כל אלה שעובדים פה. אולי אני טועה.

מר יונתן רימון : כשייגמרו הפרויקטים אז אולי ייגמרו האנשים. כל עוד יש פרויקטים אז יש צורך באנשים.

מר יוסי חן : דיברת על העמלה של 4% או לא יודע כמה, זה בסדר, אבל הסכומים פה הם לדעתי אסטרונומיים, ביחס להיקף העבודה. גם אתה לא עובד במשרה מלאה.

מר יונתן רימון : אני כמעט.

מר יוסי חן : כמעט משרה מלאה.

מר יונתן רימון : כמעט, כן.

מר יוסי חן : כי אתה עובד בעוד מקום עד כמה שאני יודע, או שאני טועה.

מר יונתן רימון : אני לא עובד בעוד מקום. לבן שלי יש חברה איתי, ששם אני

נמצא גם לפעמים.

מר יוסי חן : זאת אומרת, יש לך הכנסה גם משם.

מר יונתן רימון : אבל לפחות 4 ימים בשבוע קבועים אני פה. אני רק מסביר – כל יום, למעט יום חמישי, שגם שם לפעמים אני פה, כל יום אני פה כל הזמן. כל יום בשבוע.

מר יוסי חן : ויש 'פול טיים' עבודה.

מר יונתן רימון : פעם הייתי פחות, רק פשוט העבודה היתה גדולה יותר. תראה, אני מציע דבר כזה, אני מציע שאני אצרף לפרוטוקול רשימה של העובדים, את השכר,

גב' חנה גולן : אבל יש את זה פה.

מר יונתן רימון : לא, הוא רוצה את השכר שלהם הוא ביקש. כך הוא ביקש. אבל אולי בגלל צנעת הפרט, תשלחו לו את זה. כללית אני רק אסביר. אני עובד לפי חוזה בכירים, לפי מה שקבוע בחוזר של מנכ"ל משרד הפנים בדיוק. כלומר, השכר שלי קבוע לפי חוזר מנכ"ל. המזכירה שלי עובדת חצי משרה.

מר יוסי חן : אתה נמצא פה תחת הקטגוריה של שירותים מקצועיים?

מר יונתן רימון : לא, אני מנכ"ל.

מר יוסי חן : שכר ונלוות, למעלה.

מר יונתן רימון : על איזה סעיף אתה מדבר?

מר יוסי חן : אני מדבר על ה-1,335,000 כהוצאה בשנת 2009.

מר יונתן רימון : אני אתן לך פירוט.

מר יוסי חן : איך מגיעים? כמה עובדים?

מר יונתן רימון : לא עכשיו, בכתב. אני אתן לו את זה בכתב, לא לפרוטוקול. אני רק אגיד לך, השירותים המקצועיים אני אבדוק, להערכתי הם כוללים את המהנדסים והמפתחים, שהם קשורים להיקף הפעילות של אזור התעשייה באותה שנה, והיועץ המשפטי שעובד לפי אחוזים באזור התעשייה. זה לא השכר של העובדים שלי במשרד. אבל תקבל פירוט מדויק.

מר יחיאל טוהמי : אתה נותן לו, בזה נגמר העניין. אתה לא צריך לחזור על זה 3 פעמים. בבקשה, שאלה אחרונה.

מר פבל פולב : עמוד 9 – תסביר לי מה זה יט"ב, אני לא יודע.

מר יונתן רימון : חברת יט"ב זה יזמות טכנולוגיות.

מר יחיאל טוהמי : היא סגורה?

מר יונתן רימון : היא לא סגורה. זו עמותה שהחברה הכלכלית היא בעלת שליטה בעמותה הזאת, היא לא היחידה, שהם מימנו ביחד עם המדען הראשי ועם משקיעים חיצוניים פרויקטים טכנולוגיים בסוף שנות ה-90. בבוא היום הפרויקטים האלה היו חלק מהחממה הטכנולוגית באוניברסיטה. אחר כך עברו הפרויקטים לחברת 'אורית'. יש גם גוף שנקרא 'אורית'. החברה הכלכלית מחזיקה אחוזים בחברות. יש חברה, לדוגמא, יש רשימה של החברות, שאחת נקראת לדוגמא 'ביו מגנטיקס' והחברה

הכלכלית מחזיקה 20 מניות בחברה הזאת, שנדמה לי שזה 6%. חלק מהחברות האלה נסגרו, חלק מהחברות אנחנו לא יודעים, זה חברות משנות ה-90, חלק מהחברות שוות כסף. שאלת – אני עונה לך. אחת מהחברות שווה כסף, היא עשתה 'אקזיט'. החלק של החברה הכלכלית בכסף הזה הוא כ-150,000 שקל.

מר יחיאל טוהמי : ולא קיבלת את זה בכלל.

מר יונתן רימון : ולא קיבלתי את זה. אני קיבלתי צ'ק שאי אפשר לפרוע אותו. אני עובד ביחד עם האוניברסיטה בערך 4 חודשים,

מר פבל פולב : אני מבין שיש לנו בעיה עם קבלת כספים. אבל איפה הדו"חות?

מר יונתן רימון : נכון, כי החברות, הם לא מגישים דו"חות חלק מהם.

מר פבל פולב : אז איך אנחנו מתנהלים מולם? לא חייבים לדרוש את הדו"חות?

מר יונתן רימון : אני רק אסביר. בין השאר בגלל אותם 150,000 שקלים, אני התחלתי להשקיע זמן, אנחנו עכשיו מממנים ביצוע הנהלת חשבונות בחברה הכלכלית משנות 2000-2003 עד היום, יעשו 8 שנים של הנהלת חשבונות לחברת 'אורית' שהיא יצאה מ-יט"ב, על מנת להסדיר גם את יט"ב וגם את 'אורית' מבחינת מס הכנסה והניירת שלה, על מנת שיהיה אפשר, ה-150 הראשונים הולכים לממן את כל הפעילות הזאת. שלחתי, רק שתבינו את המשמעות, הוצאנו מהארכיונים את כל המסמכים, שלחנו אותם לצילום על מנת להעביר אותם לרואה החשבון, הכול סרוק עכשיו, ואני מקווה שבדו"ח הבא כן יהיו לנו דו"חות כספיים.

מר פבל פולב : כי אתה מבין? הוא עכשיו רשום פה בגירעון החברה, ואנחנו

לא יודעים, האמת, אולי לסגור אותה.

מר אלי שבירו : אנחנו דיברנו על החברה הזאת בישיבה הקודמת.

מר יחיאל טוהמי : טוב, חבר'ה,

מר פבל פולב : שניה, אל תפריע, אנחנו מדברים איתו, אני רוצה תשובה.

מר יחיאל טוהמי : יונתן, אני רוצה לסיים.

מר פבל פולב : אבל אתה לא יכול לסיים כי אנחנו עדיין מדברים על זה.

מר יונתן רימון : זה ייקח בערך להערכתך עוד שנה. אני מקווה שתוך שנה, פבל, ואני אומר את זה פה, זה יופיע בפרוטוקול, אני מקווה שבפעם הבאה שאני אדווה לכם יהיה לי תיאור של כל חברה וחברה שהיא חברת בת, אם יש לה ערך או אין לה ערך, מה ההחזקות של החברה הכלכלית דרך יט"ב או 'אורית' בחברות האלה. כי אני חושב שיש שם כסף הרבה שנים ואפשר להוציא אותו, רק זה המון המון עבודת בילוש.

מר פבל פולב : אז אתה אומר פרק זמן מסוים,

מר יונתן רימון : שנה. זה ייקח לי שנה.

מר יחיאל טוהמי : יונתן, אני יכול להגיד לך תודה רבה?

מר יונתן רימון : תודה רבה לכם.

מר אלי שבירו : לפני שהוא הולך אני רק רוצה להגיד לפרוטוקול, אני רק

מזכיר, עדיין אין לנו נציג בדירקטוריון של החברה הכלכלית וזה לא בסדר.

מר יונתן רימון: מי זה לנו?

מר אלי שבירו: סיעת 'אריאלי'.

מר פבל פולב: יש לי שאלה. אני צריך לחתום על פרוטוקול ועדת כספים

ויש לי פה דו"ח שאנחנו לא קיבלנו את ההסברים על הנושא של התקנים ב -

מר אלי שבירו: יש דיון בדו"ח רבעוני עוד מעט.

מר פבל פולב: או קיי, בסדר.

מר יחיאל טוהמי: סעיף 5, ג'והר, בבקשה.

5. אישור תב"רים

- א. תב"ר 205 – הכנת תוכנית אב מפורטת להפרדת הפסולת (תב"ר חדש). איגוד הערים לאיכות הסביבה בשומרון, יוזם הכנת תוכנית אב מפורטת להפרדת הפסולת לרשויות החברות באיגוד (13 רשויות). סה"כ עלות התוכנה ₪ 1,106,930 מחולק – 10% מימון רשויות ו-90% מהמשרד להגנת הסביבה. המשרד להגנת הסביבה אישר את חלקו, על אף זאת, המימון יועבר לרשויות לאחר השלמת התוכנית ואישורה ע"י המשרד. לכן, קיים צורך מיידי למימון ביניים והעברתו לאיגוד. לאישור תב"ר 205, ע"ס 103,588 ₪ - חלקה של העירייה, מקור המימון – קרנות הרשות. מצ"ב פניית מנכ"ל התאגיד, מר יצחק מאיר וכן טבלת חלוקת העלות בין הרשויות החברות באיגוד.
- ב. תב"ר 206 – שיפוץ אולם ספורט בי"ס מילקן (תב"ר חדש). ע"ס 228,450 ₪. מקור מימון – משרד התרבות והספורט, אישור מיום 21 באוקטובר 2010.
- ג. תב"ר 180 – שיפוץ מגרש המיני גולף (תוספת). תוספת בסך 120,000 ₪ ממשרד

המדע, תקציב 2010. כמו כן סכום נוסף בסך 80,000 ₪ מקרנות הרשות. לאחר התוספות, התב"ר יסתכם בסך 350,000 ₪.

מר ג'והר חלבי : קודם כל נתחיל עם התב"רים. רבותי, אנחנו הגשנו בקשה, כחלק מ-13 הרשויות של איגוד ערים איכות הסביבה של השומרון, למשרד להגנת הסביבה, להכנת תוכנית אב מפורטת להפרדת פסולת.

מר יחיאל טוהמי : תגיד שהיה קול קורא.

מר ג'והר חלבי : היה קול קורא והגשנו בקשה מסודרת, כל רשות בפני עצמה,

מר יחיאל טוהמי : החבר שלנו, גלעד ארדן, אנחנו הצלחנו לשלוח את הפיילוט הזה.

מר יוסי חן : גלעד ארדן תגיד, מהליכוד.

מר פבל פולב : אבל זה לא פוליטי, מה זה קשור?

מר יוסי חן : זה פוליטי, זה פוליטי. זה לא ישראל ביתנו שנתנו 300,000, זה מיליונים.

מר ג'והר חלבי : יוסי, אל תבלבל אותי.

מר יוסי חן : אני לא מבלבל לך. אני אומר לך, ההר הגיע אליך, מה קורה? הרי זה לא נחת עליך. אתה חושב שזה נחת עליך?

מר יחיאל טוהמי : ג'והר עכשיו מסביר את הנושא. השר להגנת הסביבה, שאני

ויוסי מכירים אותו, פרסם קול קורא. בעקבות זה העירייה נענתה לעניין הזה, ובבקשה, תסביר את העניין הזה.

מר ג'והר חלבי : הגשנו בקשה כמו כל רשות אחרת, בתיאום עם האיגוד, להקמת תוכנית אב להפרדת פסולת. עלות התוכנית היא כמיליון ומשהו אלף שקל, 1,106,000 שקל. האיגוד פנה לרשויות שחברות באיגוד, שאין לו אפשרות למתן מימון ביניים והתוכנית הזאת יצאה לדרך. מה שאנחנו עשינו, כדי שיהיה לנו גם מימון וגם בצורה החוקית ביותר, אנחנו מבקשים להקים תב"ר, תב"ר שימומן בינתיים כמימון ביניים מקרנות הרשות ע"ס 103,588 ₪, החלק שלנו אנחנו מדברים, רק החלק שלנו. סך הכול עלות התוכנית 1,106,930 ₪. 90% המשרד להגנת הסביבה, 10% הרשויות. בינתיים, על מנת שנוכל לרוץ עם התוכנית, האיגוד פנה לרשויות שאנחנו נעביר את המימון ביניים באופן מלא 100%. אחרי שאנחנו משלימים את התוכנית, או מי שמכין את התוכנית משלים אותה בשביל כל הרשויות, מגישים את התוכנית למשרד להגנת הסביבה, הם יאשרו את התוכנית, יעבירו לכל רשות את חלקה, ואז אנחנו מחזירים את הכסף שהעברנו אותו כרגע, שאנחנו נאשר אותו כרגע למימון ביניים, לקרנות, בחזרה לקרנות שלנו. בסך הכול ההשתתפות שלנו תהיה, כרשות מקומית, כ-10,000 שקל, היתר זה המשרד. המשרד בינתיים לא ייתן את הכסף, רק ברגע שהתוכנית מאושרת.

מר אלי שבירו : כל הכסף הזה לבנות את התוכנית?

מר ג'והר חלבי : רק לבנות את התוכנית. תוכנית אב ל-13 רשויות, אלי.

עו"ד אריאל עזריה : אני יכול לומר רק דבר אחד. אין ספק שהעניין הזה הוא הודות לפעולה של אנשי ליכוד כאן, אבל בנוסף אני חייב לציין שהיינו איתו בפגישה, יחסית אפשר לומר אישית עם השר, ואנחנו ביקשנו ממנו ואמרנו לו שאנחנו מעוניינים לקבל את זה, וזה בעצם איזה שהוא מהלך שאנחנו יצאנו ואנחנו אמרנו שאנחנו יכולים לעמוד, ולא כולם יכולים לקבל את הדבר הזה.

מר פבל פולב : אנחנו זה העירייה?

עו"ד אריאל עזריה : אנחנו זה העירייה, בוודאי. אני הייתי איתו בפגישה כיו"ר הוועדה שלנו של איכות הסביבה, וזהו.

מר יחיאל טוהמי : תודה. מי בעד? פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 205 – ע"ס 103,588 ₪ - חלקה של העירייה (מקור המימון – קרנות הרשות) בהכנת תוכנית אב מפורטת להפרדת הפסולת לרשויות החברות באיגוד הערים לאיכות הסביבה בשומרון. סה"כ עלות התוכנה 1,106,930 ₪ מחולק – 10% מימון רשויות ו-90% המשרד להגנת הסביבה.

מר ג'והר חלבי : התב"ר השני הוא תב"ר 206 – שיפוץ אולם ספורט ביי"ס מילקן. ראיתם מסמך שהתקבל משרת התרבות והספורט על עוד 228,450 ₪. מקור המימון – משרד התרבות והספורט, אישור מיום 21 באוקטובר שהתקבל.

גב' שירה דקל : פנינו כבר לחנה בנושא של מילקן. אני אשמח לדעת מה התוכנית, מה בתוכנית מבחינת התב"ר הזה.

גב' חנה גולן : החלפת פרקט. יש שם חדר מראות, שיפוץ חדר המראות. ואם יוותר כסף, אז גם למזג את הכול.

מר יעקב עמנואל : וגם התקרה נדמה לי שמחליפים.

גב' שירה דקל : זה היה כבר. זאת אומרת, הסכום הזה אמור להספיק גם לפרקט, גם ל-PVC וגם לחדר מראות?

גב' חנה גולן : אמרתי, אם יספיק הכסף יעשו גם את זה.

גב' שירה דקל : אז אנחנו לא יודעים אם הוא יספיק?

גב' חנה גולן : לא.

מר ג'והר חלבי : אנחנו קיבלנו את האישור רק לפני כמה ימים. בינתיים

אנחנו מאשרים את התב"ר.

גב' חנה גולן : אנחנו קיבלנו הרשאה. נצא במכרז ונראה.

מר יחיאל טוהמי : או קיי. מישהו רוצה להגיד עוד משהו?

מר פבל פולב : יבורך.

מר יחיאל טוהמי : מי בעד? תגיד איזה תב"ר.

מר ג'והר חלבי : תב"ר 206 – 228,450 שקל – שיפוץ אולם ספורט בי"ס

מילקן.

מר יחיאל טוהמי : מי בעד בבקשה? פה אחד.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 206 – ע"ס 228,450 ₪ - שיפוץ אולם

ספורט בי"ס מילקן. מקור המימון הינו משרד התרבות והספורט עפ"י אישור מיום

21 באוקטובר 2010.

מר ג'והר חלבי : תב"ר נוסף – תב"ר 180 – שיפוץ מגרש המיני גולף. התב"ר

הזה אושר לפני כמעט 10 חודשים, ע"ס 150,000 שקל. אנחנו, על פי האומדנים, על פי

האומדן של ההנדסה, הסכום לא מספיק. היה לנו סכום כסף שקיבלנו ממשרד התרבות והספורט ע"ס 120,000 שקל ואנחנו מבקשים להוסיף מקרנות הרשות עוד 80,000 שקל, כדי להעמיד את הסכום על 350,000 שקל שזה גובל להערכות שלנו שזה מה שיכסה את השיפוץ של המיני גולף.

מר אלי שבירו : זאת אומרת, במקום משרד המדע זה צריך להיות משרד הספורט, לא?

גב' חנה גולן : משרד התרבות והספורט.

מר יעקב עמנואל : זו הערכה של ההנדסה?

מר ג'והר חלבי : כן.

מר יעקב עמנואל : אומדן של ההנדסה.

מר ג'והר חלבי : זו ההערכה של ההנדסה שהעלות הסופית תגיע ל-350,000 שקל.

גב' חנה גולן : מה עושים שם? זה למעשה לבנות מחדש.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל משאירים כאילו באותה מתכונת.

מר יעקב עמנואל : זה הרבה כסף. זה 350,000 שקל,

גב' חנה גולן : זה לבנות מחדש, זה כולל ה'סקייט בורד' שנשרף, כולל כל הסביבה מסביב.

מר אלי שבירו: סליחה רגע, עוד שאלה אחת, זה כולל את התאורה של המיני גולף?

מר יוסי חן: יש שם תאורה.

מר אלי שבירו: סליחה, התבלבלתי.

מר יחיאל טוהמי: מי בעד תב"ר 180?

מר ג'והר חלבי: תב"ר 180, שיפוץ המיני גולף, תוספת של 200,000 שקל.

מר יחיאל טוהמי: מי בעד בבקשה? פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 180 – שיפוץ מגרש המיני גולף – תוספת בסך 120,000 ₪ ממשרד המדע, תקציב 2010. כמו כן סכום נוסף בסך 80,000 ₪ מקרנות הרשות. לאחר התוספות, התב"ר יסתכם בסך 350,000 ₪.

6. דיון בדו"ח רבעוני מס' 2, יוני 2010.

מר ג'והר חלבי: סעיף 6 – דיון בדו"ח רבעוני יוני 2010. קודם כל, בקשר לשאלה של פבל, אם אתה מסתכל פה בדף האחרון, צרפנו דף חדש, מעודכן. התברר לאחר בדיקה עם רואה החשבון שבמערכת שהוא מעביר אלינו במייל, אנחנו רואים על המסך את הפירוט הזה בצורה מסודרת,

מר פבל פולב: אתה מדבר על הכסף של הבכירים? לא על זה שאלתני. לא שאלתי על המשכורות של הבכירים.

מר אלי שבירו :

זה תוקן. ראינו.

מר פבל פולב : זה תוקן, את זה ראיתי. אבל יש את הנושא שדיברנו, יש

התקנים שירדו, רק על זה.

מר ג'והר חלבי : הנושא השני של השכר, בחינוך, אלי אני חושב שאל בקשר

לחינוך. אלי שאל בקשר לעליה וירידה בתקנים לעומת עליה וירידה בתשלומים.

מר אלי שבירו : גם פבל שאל לגבי התרבות ואז בתרבות אמרתם יכול להיות

שזו טעות.

מר ג'והר חלבי : התרבות, זה ה-191,000 שקל, אשכול הפיס. היה שם ערבוב

השכר של אשכול הפיס, שהוא שכר חינוך. במקום שייכנס לחינוך הוכנס לתרבות ושם

היתה הטעות. אנחנו בשנת 2011, עלינו כבר על הטעות הזאת, אי אפשר לתקן השנה כי

גם בתקציב המקורי אנחנו הכנסנו את זה לשם. בשנת 2011 זה יתוקן. אשכול הפיס

ישויד תחת סעיף שייכלל במסגרת, כי באוטומציה יש הפרדה בין שכר חינוך לבין שכר

מוניציפאלי כללי. התרבות הוא מוניציפאלי כללי, הוא לא חינוך. לא מקבלים על

המשרות האלה מימון ממשרד החינוך ולא משום דבר, אנחנו מקיימים את כל

הפעילות של התרבות. לכן, יש שם חתך כלשהו. היתה שם ערבובה כלשהי, שבטעות

נכנס תחת התרבות, אבל זה צריך להיכנס לחינוך. זה כסף, 3 משרות שאנחנו מקבלים

ממשרד החינוך ופשוט בטעות נכנס תחת התרבות. ב-2011 יתוקן. כי התקציב המקורי

שאנחנו אישרנו, עשינו את זה ככה. אנחנו נתקן את זה ב-2011. עכשיו לדו"ח עצמו.

דו"ח יוני 2010 – אני הייתי מציע שנלך קודם כל לעמוד מספר 3. עוד מספר 3 משקף

את ביצוע התקציב הרגיל למחצית השנה הראשונה. בסך הכול הדו"ח מראה על עודף

תקציבי של 436,000 שקל. סך הכול ההכנסות הסתכמו ב-40,753,000. לעומת זה,

ההוצאות, 40,317,000 שקל. כפי שאמרת, 436,000 שקל העודף. העודף השנה, ביחס

לעודף של שנה שעברה, יחסית לאותו דו"ח, העודף ירד בגלל הקיצוצים שהיו. אנחנו

עוד מצפים וכולנו תקווה שכן נקבל עוד מענקים ממשרד הפנים. תהיה השלמה ותיקון

למענק הראשוני שנתנו וישתקף בסוף השנה עודף יותר טוב. כולנו תקווה שנקבל עוד תוספת מענקים.

מר יעקב עמנואל : מענקי איזון אתה מדבר?

מר ג'והר חלבי : מענקי איזון ממשרד הפנים, זה בעיקר.

מר יחיאל טוהמי : מה שיגיע יגיע, זה מצוין. גם מענקי שר אם יהיה בסוף שנה.

גב' חנה גולן : מענק איזון, מענק שר, ביטחון. מה שיגיע – שיגיע.

מר יחיאל טוהמי : מה שאומר הגזבר, שהשנה למעשה, בהשוואה לשנה שעברה, אנחנו באיזה שהוא מקום בבעיה כספית. עם כל העודף, הוא עודף קטן משנה שעברה. ככה הוא אמר.

מר אלי שבירו : עודף זו לא בעיה.

מר ג'והר חלבי : אני אסביר איפה הבעיה, אלי. העודף הזה נוצר במחצית הראשונה. ישנן הוצאות, לדוגמא, אם ניקח את הביטוח, הביטוח הוא לא פרוס על כל השנה. שוב פעם, תהיה תוספת הוצאה של הביטוח. אבל אני בכל מקרה משוכנע ומאמין שנקבל עוד מענקים ממשרד הפנים שפשוט מצבנו יהיה יותר טוב, לפחות לשנה הזאת.

הדף השני מראה את התב"רים. התב"רים בסך הכול, אני מעדיף ללכת לתחתית הדף, יש שם בסך הכול עודף מימוני זמני 12,366,000 שקל. העודף הזה, נכלל בתוכו גרעון על 1,350,000 שקל של שיפוי הוצאות שטרם קיבלנו אותן ממשרדי ממשלה. והעודף נטו הוא 11,016,000, זה נובע בעיקר מתב"רים שאנחנו אישרנו אותם מעודפי הרשות ומקרנות הרשות, שעד לפחות לדו"ח הזה אנחנו לא הוצאנו את עיקר הכספים או רוב

הכספים. אנחנו עכשיו, רוב התב"רים, יצאנו למכרזים, יצאנו לפעולה, לביצוע, ולקראת סוף השנה רוב העודף הזה ייעלם. אם יישאר עודף נוסף, כנראה שנפתח תב"רים, שוב ניכנס לאיזה עודף זמני של תב"רים שהוא יתבצע בשנת 2011. זה עיקר הדו"ח. אם יש למישהו שאלה.

מר יחיאל טוהמי : מי שרוצה לשאול שאלה – בבקשה.

מר יוסי חן : אני אומר פה לכל חברי המועצה, מי שיש לו אפשרות, מי שיש לו גישה לשרים, כל עודפים, אנחנו בדיוק בסוף שנה עכשיו, כל עודפים שינסו להעביר מה שאפשר להעביר לאריאל.

מר יחיאל טוהמי : זה נכון, נכון מאד.

מר יוסי חן : כולם, כל שר.

מר יחיאל טוהמי : יש לנו תוספת, שאילתות יש לנו פה של שני חברים נכבדים, גם פבל פולב וגם מקס.

גב' חנה גולן : יש שתי שאילתות. השאילתא הראשונה של פבל פולב, אני מחלקת. בבקשה, פבל, תשאל, יש פה תשובה מסודרת.

7. שאילתא בנושא "המשך פיתוח בשכונה בנה ביתך באריאל" – חבר המועצה מר פבל פולב.

מר פבל פולב : מזה שנים רבות בתוכנית פיתוח העיר קיים תכנון של מעבר מדרגות בין אזור בנה ביתך רחוב השקד לדרך הציונות, שדרכו תושבי השכונה מגיעים ליסופר מגה' בעיר, תחנת אוטובוס, חנויות של מרכז מסחרי, לבניין שניידר, גן ילדים, בית הכנסת, פארק ילדים, מרכז הספורט והפנאי, אולם אשכול הפיס, תנועת הצופים,

בי"ס יובל ואורט זבולון. ראוי לציין שבנסיבות העניין [1: 29: 21] סיום פיתוח האזור, במבחן התוצאה טרם בוצע. להזכירך, ימים ספורים לפני הבחירות בנובמבר 2008 [1: 29: 31] המדרגות התחדשה חלקית, לתושבי האזור הובטח שהבניה תושלם בתקופה הקרובה ותוכנן שם מיני פארק. איך מיד אחרי הבחירות בניית המדרגות הופסקה, אפילו מעקות הבטיחות לא הותקנו. שטח הסביבה עם הזמן הפך לאתר השכונתי להשלכת פסולת על גווניה, כולל שפיכת שאריות בטון על ידי הקבלנים. לפני כשנתיים בשטח זה, בסמוך לגדר של גן ילדים, העירייה טמנה פח זבל ענק. באופן זה כל האופי של המקום הפך לכיעור אחד גדול ודוחה ותושבים רבים פנו אלי בקשר לזה ומבקשים סיוע והסברים ומצפים למעש. גם היתה פגישה אצל ראש העיר לגבי הבניין הזה. חשוב לציין שהנ"ל נמצא באזור מרכז העיר החדש של אריאל ומהווה אחד העורקים המרכזיים של התחבורה. אלפי תושבים אזרחי העיר עוברים בקרב המקום הזה מדי יום ומתרשמים לרעה מהמחדל הניהולי העירוני המבייש את פני העיר אריאל. לאור האמור, עולות השאלות הבאות: מדוע הופסקו עבודות הפיתוח באזור הנ"ל מיד אחרי הבחירות בשנת 2008? מהן תוכניות העירייה לסיים את פיתוח האזור? מי ואיזו סמכות החליט להקים פח זבל ענק בסמוך לגן הילדים? בהזדמנות זו, אני כנבחר ציבור, לפני העיר קרובים לליבי, מציע ליזום פעילות חברתית, לקראת חג ט"ו בשבט המתקרב, לנקות את האתר הנ"ל, לשתול עצים, פרחים ודשא, בשיתוף פעולה בין העירייה, תנועות הנוער, לגן הילדים, סמוך לבניין שניידר ואחרים. אני מוכן לסייע בכל כוחי לקידום וארגון העניין הזה.

מר יחיאל טוהמי : אז אני קודם כל רוצה להגיד לך – 1. שיש לך פה תשובה. ו-
2. אני מתפלא, אתה היית מ"מ ראש העיר שנתיים, למה אתה שואל אחרי שנתיים?

מר פבל פולב : אני בנושא הזה לא נגעתי אף פעם.

מר יחיאל טוהמי : מי נוגע?

מר יעקב עמנואל : קודם התשובה, אחר כך דיון. הבמה שלו, מה אתם רוצים?

גב' חנה גולן : ראש העיר העביר את המכתב של חבר המועצה פבל פולב

למנהלת המחוז של משרד השיכון ולהלן תשובתה :

לכבוד מר רון נחמן, ראש עיריית אריאל,

שלום,

מכתבו של מר פבל פולב בנושא המשך פיתוח בשכונת בנה ביתך הועבר להתייחסות

משרד הבינוי השיכון ולהלן תגובתנו :

משרד הבינוי והשיכון אחראי לשיווק ולפיתוח שכונת בנה ביתך. הפיתוח בוצע

ומתבצע בהתאם להתקדמות הבניה של מבני המגורים. עם השלמת הבניה יושלם

הפיתוח כנדרש במסגרת התקציב.

מר אלי שבירו : אני רוצה להגיד משהו.

מר פבל פולב : אני רוצה לשאול.

מר יחיאל טוהמי : אתה קראת, תן לו להגיד, אחר כך אתה.

מר פבל פולב : לא, לא, אני רוצה להגיד, כי זה נושא שלי.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, בבקשה.

מר פבל פולב : קודם כל, הנושא חיובי, אין פה שום התקפות על אף אחד.

מר יחיאל טוהמי : חס וחלילה.

מר פבל פולב : אז יפה, למה התחלת? מה זה משנה? עכשיו אני פנוי יותר,

יש לי יותר זמן, מה זה משנה?

מר יחיאל טוהמי : ואז לא היה לך זמן, היית עסוק.

מר פבל פולב : שאלת, עכשיו אל תפריע. זה כבר לא במקום. אני שואל שאלה, אני פונה לחברי המועצה גם. אם היה ראש העיר הייתי גם פונה אליו. מה שרשום פה שאנחנו יכולים ביחד, חלק יכולה לתת העירייה, מה שאפשר, גם התושבים צריכים לתת את החלק. אבל עם כל הכבוד, אנחנו בבעיות של הקפאה ויש מסביב כל מיני בעיות ודברים שאי אפשר לסיים לבנות, והמקום שאני מדבר אין שם בניה יותר, לא יבנו שמה שום דבר. אז שמה כן אפשר לפתח ולסיים וגם לחפש את המקורות כמו קרן קיימת. אין שם שום בעיה לסיים, כי אנשים חיים שם. עכשיו, אנחנו יכולים לטפל בבעיות של הקפאה וכל הבעיות האלה עוד שנים, אבל אנחנו חיים היום, מחר, מחרתיים. אני גם בטוח שיש עוד מקומות כאלה בעיר. שאנחנו יכולים לקחת מן פרויקט, אולי אפילו תב"ר, לחפש גם מקורות, אבל את הנושא הזה להשאיר, בגלל שיש בעיות הקפאה ואין מה לעשות אז להשאיר ככה? אנשים לא צריכים לחיות בסביבה יותר נקיה ויותר יפה? גם סבלו בכל מקום, המקום הזה במיוחד, הבניין הגבוה, סובל מבעיות אחרות מכאן עד הודעה חדשה.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד לך משהו. כולנו פה רוצים שיהיה,

מר פבל פולב : אז אני מציע לעשות משהו ביחד.

מר יחיאל טוהמי : אני יכול להגיד משהו גם?

מר פבל פולב : אתה תגיד בסוף.

מר יחיאל טוהמי : אמרת כבר.

מר פבל פולב : לא סיימתי. כשאני אגיד סיימתי אתה תענה אם אתה רוצה לענות.

מר יחיאל טוהמי : שאלה תשובה, הבנתי.

מר יוסי חן : תן לו לסיים, יחיאל.

מר פבל פולב : אז בגלל זה אני אומר שאפשר להגיד, אנחנו כולם רוצים, אין מה לעשות. אז אני אומר, כן יש מה לעשות, גם התושבים צריכים להיות מעורבים ועוד גם גורמים אחרים. אם אנחנו לא נעלה את הנושא וכל פעם נגיד הקפאה ומשרד השיכון והכול, אז לא יעזור שום דבר. אז מה, לא לעשות? אבל הם פונים. אני לא באתי וחיפשתי, חבר'ה, תסבירו לי מה הבעיה בבית שלכם, אני אפנה את זה למועצה. פונים אנשים. אז לא להתייחס? זו התשובה, שאין פה תשובה.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה לענות לך. תן לי לענות לך, אני גם אתן לך תשובה. אני עשיתי שיעורי בית. קודם כל, אתה יותר שפיתוח, כמו שאצלך שאתה גר בשכונה שלך, אתה בונה בית, משרד השיכון עושה פיתוח.

מר פבל פולב : אין בעיה.

מר אלי שבירו : לפני שאתה עונה, אולי אני אגיד איזה משהו שזה יהיה התשובה.

מר יחיאל טוהמי : קודם כל, משרד השיכון עושה פיתוח תמיד, כמו שאתה עושה בבנה ביתך, עושה פיתוח. והאזור הזה, משרד השיכון צריך לעשות את הפיתוח. למה ברחוב החרוב למשל, איפה שאני גר, נפל שמה מעקה, עד עכשיו לא תיקנו? כי משרד השיכון, העירייה לא משלמת במקום משרד השיכון. משרד השיכון אמור להקציב כסף לנושא הזה, חד משמעית. הוא הגוף הבונה. אנחנו לא ניקח כסף של התקציב שלנו ונוציא אותו על דבר שאנחנו לא צריכים להוציא אותו, שמשרד השיכון צריך להוציא את זה. ייקח עוד טיפה זמן, זה יסתדר. בואו נסכים כולנו שכולנו רוצים

פיתוח, מי לא רוצה פיתוח? השאלה, עוד פעם, אנחנו משלמים במקום משרד השיכון?

מר אלי שבירו: אני רוצה לשאול שאלה אחת פשוטה. אני לא מדבר כרגע, פבל דיבר על חזות, אני כרגע לא מדבר על החזות. יש שם מדרגות, אין שם מעקה מאחז יד. זה באחריות משרד השיכון, אני מסכים איתך לחלוטין. אבל אם מישהו, ויש שם אנשים מבוגרים שגרים שם, הולכים גם ל'סופר' והולכים גם לבית הכנסת והולכים לכל מיני מקומות, מישהו יפול במדרגות האלה – האחריות תהיה אחריות של העירייה, לא תהיה אחריות של משרד השיכון. מה שאני אומר, אני אומר, זו בעיה בטיחותית. וצריך לשבת על משרד השיכון, שנתיים המדרגות האלה קיימות, שיעשו מאחז יד, שמישהו לא יעלה למעלה ויפול. אני מדבר על בטיחות. חזות שים רגע בצד.

מר פבל פולב: והמקום ליד גן הילדים זה בסדר? יש שם ילדים.

מר יחיאל טוהמי: כל אחד יגיד משהו. יוסי, אחר כך שירה, בבקשה.

מר יוסי חן: קודם כל אני אומר, אני מצטרף בהחלט למכתב של פבל ואני אומר גם, מוטב מאוחר מאשר אף פעם לא. ובאמת, פבל, אתה היית צריך לפעול כשישבת פה על הכיסא במשך שנתיים,

מר פבל פולב: היו לי נושאים אחרים ואל תחזור חזרה. הייתי צריך הכול לבד, כן, הכול.

מר יוסי חן: אבל בוא אני אגלה לך סוד, אנחנו כבר היינו בפגישות במשרד השיכון, יחד עם תושבים, יחד עם הגברת הזו ומטפלים.

מר פבל פולב: מה מטפלים?

מר יוסי חן: אני אסביר לך. כל הנטל פה הוא לא על העירייה, הוא על

משרד השיכון.

מר פבל פולב : אני אמרתי על העירייה הכול? אמרתי שיתוף פעולה של כולם. גם התושבים צריכים להשקיע שם.

מר יוסי חן : התושבים לא צריכים להשקיע שום דבר.

מר פבל פולב : למה?

מר יוסי חן : כי התושבים שילמו עבור הפיתוח. זה הכול.

מר פבל פולב : אבל למה לא? מישהו התנגד?

מר יוסי חן : אבל התושבים לא מממנים את השתילה של עצים. תוציא לך את זה מהראש. אתה כתושב שבנית שילמת עבור פיתוח, הכסף של הפיתוח נמצא במשרד השיכון והכסף הזה צריך לממן את הסיפור הזה.

מר פבל פולב : כל עזרה שתידרש, מישהו דיבר איתם על זה?

מר יוסי חן : אז אני אגיד לך מה כן אתה יכול לעשות. גם היום אני אגיד לך מה אתה יכול לעשות. יש לך, יושבים לך שרים של 'ישראל ביתנו', תפעיל לחץ על משרד השיכון. אנחנו אולי כתושבים לא יכולים להפעיל, תיגש מהכנסת,

מר פבל פולב : מה קשור השרים? זה ביום אחד נגמר. אני אתן לך פיתרון מיידי, אפשר לעשות את זה יותר מהר.

מר יוסי חן : אז אני אסביר לך מה שאתה לא יודע, זה לא פיתרון מיידי, אתה לא אוסף כסף מתושבים.

מר פבל פולב : אתה רוצה שאני אענה לך?

מר יוסי חן : אני לא הפרעתי לך, תן לי לסיים. אני אסביר לך משהו שאתה לא יודע. אתה לא אוסף כסף מתושבים כדי לשתול עץ או כדי לנקות שם את מה שאתה אומר.

מר פבל פולב : לא ביקשתי כסף.

מר יוסי חן : אני אומר, מה שאתה צריך לעשות, אם אתה באמת רוצה להיות יעיל, אם אתה רוצה להעלות את זה שיכתבו בעיתון שפבל העלה אז בוא נעלה ונשב בשקט.

מר פבל פולב : אני רוצה גם שיהיה פיתרון בסוף.

מר יוסי חן : אבל אם אתה רוצה באמת פיתרון, אז אני אומר לך איך עושים את זה. ואם אתה רוצה, אני אגיד לך את זה גם לא לפרוטוקול שלא נהפוך את זה לפוליטי. אם אתה רוצה, אני אשב איתך ב-4 עיניים ואגיד לך איך עושים את זה.

מר פבל פולב : גם מה שתגיד לי זה לא קשור, אפשר לעשות את זה ביחד, זה דברים אחרים.

מר יוסי חן : אני אומר לך שזה כן קשור, הדרך שלך היא לא נכונה. אתה פשוט מטעה. אולי אתה לא יודע, מתוך תמימות, מתוך חוסר ידיעה אתה אומר את מה שאתה אומר.

מר פבל פולב : אני מראש יודע שהבירוקרטיה במשרד השיכון, ואתה היית שם לפני שנה,

מר יוסי חן :

אני הייתי שמה לפני שנה.

מר פבל פולב :

ולא זו שום דבר. אז מה, נעצור את זה ככה?

מר יוסי חן :

אבל אני מסביר לך, בשביל לעשות צריך פה להפעיל לחץ

פוליטי לשנות סדר עדיפויות במשרד השיכון. הם יש להם סדרי עדיפויות.

מר פבל פולב :

יוסי, הקרקע שייכת למי? הקרקע עצמה, למי שייכת

הקרקע? אנחנו יכולים לשתול שם עצים ולעשות שמה פיתוח יפה?

מר יוסי חן :

אתה יכול להביא כסף ולעשות הכול, אם אתה רוצה להביא,

השאלה מאיפה אתה מביא. אני רוצה לסיים במשפט אחד, אם אלי כבר נגע בעניין של

בטיחות שמה, אז יש שמה בעיה הרבה יותר קשה. כל אמא שרוצה לעלות עם עגלה או

כל אדם נכה שרוצה לעבור, אין לו שום אפשרות רק להקיף את כל השכונה.

מר פבל פולב :

100%, צודק.

מר יוסי חן :

אז תיגע בנקודה הזו, זה הרבה יותר חשוב מהעצים.

מר פבל פולב :

לא, זה בר ביצוע הרבה יותר, אבל אני מסכים שצריך

לעשות את זה גם. מעקה הרבה יותר קל לעשות ומהר ועכשיו. אני מדבר על זמן. אין

לי בעיה, מה שאתה אומר צודק 100%, בטח אני רוצה עליה לנכים, איך הם עולים

שם? אני מסכים.

מר יחיאל טוהמי :

פבל, אני מסכים איתך. שירה, בבקשה.

גב' שירה דקל :

אני רוצה להתייחס לזה שאני לא נכנסת כרגע לפוליטיקה.

אני גרה למעלה ולמעלה יש בעיות מאד מאד,

מר יחיאל טוהמי : זה לא פוליטיקה, שירה.

גב' שירה דקל : זה חשוב לי, אני אגיד לך למה. אני מסכימה עם זה שאסור להיכנס למקום שהאחריות היא של משרד השיכון. אבל, יש פה אבל גדל, זה לא כמו למעלה ברחוב יפה נוף מוריה שנראה כמו זוועת עולם ואין מה לעשות, מפילים את זה על השיכון ואנחנו נחכה עד שמשרד השיכון יחליט שזה מספיק חשוב לו. פה צריכים לקרות כמה דברים – 1. את הפח אפשר להזיז מחר בבוקר. 2. פרויקט עם הגן ילדים לשתילה, בלי לאסוף כסף, אפשר לעשות מחר בבוקר. 3. מעקה – אנחנו צריכים להחליט שאנחנו לא מחכים להם. אם זה עניין של בטיחות, אז לא, לא מחכים למשרד השיכון בדברים כאלה. בסדר, מקומות של חזות כמו למעלה, אז כבישים על הפנים, המדרכות עקומות, אין צמחים, אין כלום. אין כלום, פשוט נורא ואיום, מחכים.

מר יחיאל טוהמי : עירייה לא יכולה לעשות את זה, עירייה לא יכולה להשקיע בזה.

גב' שירה דקל : טוהמי, אני לא מדברת על זה. טוהמי, אני מדברת על זה שאם אנחנו יכולים להשקיע 350,000 שקל במיני גולף, אז אנחנו כן יכולים להשקיע במעקה. ונכון, ואתה יודע מה, אם היועץ המשפטי יגיד שיש פה בעיה,

מר יחיאל טוהמי : אבל זה לנוער, זה לנוער, ה-350,000 שקל זה לנוער.

גב' שירה דקל : זה לא קשור עכשיו. אני בעד לעשות לנוער. אבל טוהמי, בוא לא נתבלבל רגע, אנחנו מדברים פה על עניין של בטיחות ובטיחות זה לא עניין של למי אנחנו מעבירים את זה עכשיו או מי אנחנו מחכים לו שיעשה את זה. פת זבל אפשר להזיז מחר בבוקר. לשתול עצים, אפשר לעשות פרויקט יפה התנדבותי עם התושבים, עם הילדים, זה לא משהו רע. זה שני דברים שברמה המיידית מחר אפשר

לעשות. מעקה גם, זה בטל בששים לעומת הדברים האחרים שאנחנו עושים. פתאום זה הפך להיות משהו שאנחנו מחכים שמשרד השיכון יעשה. זה בדיחה לחכות שהם יעשו את זה כי הם לא יעשו את זה. ואם זה ייקח עוד שנה שנתיים זה סתם יהיה חבל.

מר פבל פולב : אני התחלתי, אני יכול לסיים? וגם אני אשאל את חנה, אם היא תרצה לענות. אני לא באי פה, חס וחלילה, להגיד שהעירייה לא בסדר. אתה התחלת אחורה ואתה היית, לא צריך, זה מה שמדליק. אני רק באתי עם הצעה. זו הצעה. אני אומר לשתף פעולה,

מר יחיאל טוהמי : אני במקום ראש העיר.

מר פבל פולב : אז מה? אז למה? יש לך זכות?

מר יחיאל טוהמי : לא, לך יש זכות, ההיפך.

מר פבל פולב : אז אני אומר, אז אני באתי פה לשיתוף פעולה אם יש אפשרות, לעשות שיתוף פעולה – גם התושבים, גם קרן קיימת, גם אם אפשר את השיכון,

מר יחיאל טוהמי : הקרן הקיימת לא נכנסת לאריאל.

מר פבל פולב : עזוב, חבר'ה, להגיד לא הכי קל. אני הייתי בקרן קיימת. אני לבד לא יכול, צריכה להיות עירייה, שיתוף פעולה בהסכמה. יש קרקע, יש מקום, אני צריך איזה שהוא שיתוף פעולה, אני באתי בשביל זה, לקחת ולשלב ידיים, זה הכול. חיובי, לא שלילי, אף טענה. חנה, את זוכרת שהיו בכניסה לעיר הרבה הרבה פרחים שלא החזיקו מעמד הרבה? אם היית מחכה לשיכון לכל הפיתוח ולא מחליטה לקחת תב"ר פה בעירייה שאנחנו חברי המועצה, לא אנחנו, אולי כשאני לא הייתי, כן נתנו אישור ושמת עצים חדשים. ראית את הבניה, בניה יפה של מסגרות, עשינו לבד,

העירייה עשתה, לא חיכינו לשיכון.

גב' חנה גולן : איזה מסגרות?

מר פבל פולב : בכניסה לעיר. אני מדבר כדוגמא, אם אנחנו רוצים אנחנו יכולים לעשות את זה, כדוגמא בלבד.

גב' חנה גולן : אני עשיתי את זה בגלל שאז העירייה, ויושב פה מנו וטוהמי והם זוכרים את זה, עשינו את זה אז במסגרת החיסכון במים ושמנו שם שתילה שצורכת מינימום מים ומינימום טיפול. זאת היתה המטרה, על מנת לחסוך בהוצאות מים. מהחיסכון מימנו את זה. עכשיו, לגבי הרעיון הזה, היות וראש העיר לא נמצא והיות ואני מקבלת הנחיות מראש העיר, הוא קרא את המכתב, שיהיה בריא, נעלה את זה עוד פעם. אני לא רוצה יותר להתייחס לזה.

מר יעקב עמנואל : אני מאד מעריך את הגב' רבקה אבלסון, אבל התשובה שלה היא תשובה, אני לא רוצה להיות בוטה, אבל היא קצת לא לאינטליגנציה המינימאלית של חברי מועצת העיר. אם היא היתה כאן אני הייתי אומר לה את זה בפנים. היא אומרת – עם השלמת הבניה יושלם הפיתוח כנדרש במסגרת. בנה ביתך כבר מזמן הושלם. מזמן מזמן הושלם. המדרגות האלה היו צריכים להיעשות מהתקציבים, מאז עברו. כלומר, יש כאן איזו אחיזת עיניים. משרד הבינוי והשיכון אחראי לשיווק ולפיתוח שכונת בנה ביתך. הפיתוח בוצע ומתבצע בהתאם להתקדמות הבניה של מבני המגורים. מבני המגורים הסתיימו. אז אני חושב שצריך להגיד לרבקה – רבקה, עם כל הכבוד, זה לא הרבה כסף – מה, זה לא הסתיים כבר השכונה?

מר יוסי חן : אתה צודק, מנו, אתה צודק.

מר יעקב עמנואל : זו איזו שהיא תשובה שהיא לא עולה בקנה אחד עם רציונאל של שאלה. ואני חושב שצריך להגיד לה – רבקה, עם כל הכבוד, היא אישה

נפלאה, אבל כבר התבגרנו.

מר יוסי חן : צריך להוציא לה מכתב, עם העתק לשר, אריאל ירשום למטה עו"ד עזריה, זה מה שהיא אוהבת.

מר יעקב עמנואל : לסיים את המדרגות האלה, לסיים את המעקה בטיחות. אני יודע שבאמת הרבה מאד תושבים שמה נזקקים לעניין הזה, לעבור מהמפלס התחתון לעליון, ולמה לא להקל על חיי התושבים כשאפשר?

מר פבל פולב : אני לא חושב שזה נושא קריטי וכדאי למשוך את זה.

גב' חנה גולן : אני אעביר את רוח הדברים לראש העיר.

מר פבל פולב : תודה רבה.

8. שאילתא בנושא "שדרוג מרכז התקשורת העירוני" – חבר המועצה מר מקס צ'רנוגלז.

גב' חנה גולן : שאילתא בנושא שדרוג מרכז התקשורת העירוני – חבר המועצה מקס צ'רנוגלז. אם אתה רוצה אתה יכול להקריא את השאילתא, אבל התשובה לזה,

מר מקס צ'רנוגלז : אם צריך.

גב' חנה גולן : אז אני אומר ואז תחשוב אם אתה רוצה. התשובה לזה תושלים לאחר שמבקר העירייה ישלים את החלק שלו בבדיקה. חשבנו שהיום זה כבר יהיה מושלם אבל זה טרם הושלם. הנה אריה, הוא יגיד, יש לו כמה דברים שהוא צריך לבדוק כמבקר ואז תהיה תשובה שלמה.

מר מקס צ'רנוגלז: אתה יכול להגיד עכשיו משהו, מה אתה בודק?

מר אריה ברסקי: אני מקווה שזה יבוא לישיבה הבאה שתהיה.

מר מקס צ'רנוגלז: אז אפשר איכשהו להעביר את השאילתא לישיבה הבאה?

גב' חנה גולן: אם אנחנו לא עונים, זה באופן אוטומאטי חוזר.

מר מקס צ'רנוגלז: הבדיקה שלך קשורה ל[1:46:41]

מר אריה ברסקי: כן. יש כמה דברים שאני צריך להתייחס אליהם.

מר מקס צ'רנוגלז: כי יעלו עוד שאלות, תלוי מה התשובות. כי נגיד, התשובה שקיבלתי אז בישיבה הקודמת ממש לא מספקת.

גב' חנה גולן: ברור, אחרת לא היית שואל כל כך הרבה שאלות.

מר מקס צ'רנוגלז: וזה רק חלק ממה שרציתי לשאול.

גב' חנה גולן: אז אולי תוסיף כבר שאלות, לפני שנענה. במקום לעשות את זה בשיטת ה'סלמי', תעביר את כל השאלות ויכול להיות שזה ייקח עוד קצת זמן לבדוק את כל השאלות.

מר מקס צ'רנוגלז: לא. כל עוד שתענו פה, אז בסדר, אם זה בישיבה הבאה זה בסדר. אנחנו צריכים להגיש את זה עוד פעם או פשוט תכניסו את זה לסדר היום?

מר אריה ברסקי: זה יהיה בסדר היום.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה לסגור את הישיבה. תודה רבה לכולם.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

יחיאל טוהמי
יו"ר הישיבה

ריכוז החלטות:

5. אישור תב"רים

- א. תב"ר 205 – הכנת תוכנית אב מפורטת להפרדת הפסולת (תב"ר חדש). איגוד הערים לאיכות הסביבה בשומרון, יוזם הכנת תוכנית אב מפורטת להפרדת הפסולת לרשויות החברות באיגוד (13 רשויות). סה"כ עלות התוכנה ₪ 1,106,930 מחולק – 10% מימון רשויות ו-90% מהמשרד להגנת הסביבה. המשרד להגנת הסביבה אישר את חלקו, על אף זאת, המימון יועבר לרשויות לאחר השלמת התוכנית ואישורה ע"י המשרד. לכן, קיים צורך מיידי למימון ביניים והעברתו לאיגוד. לאישור תב"ר 205, ע"ס 103,588 ₪ - חלקה של העירייה, מקור המימון – קרנות הרשות. מצ"ב פניית מנכ"ל התאגיד, מר יצחק מאיר וכן טבלת חלוקת העלות בין הרשויות החברות באיגוד.
- ב. תב"ר 206 – שיפוץ אולם ספורט בי"ס מילקן (תב"ר חדש). ע"ס 228,450 ₪. מקור מימון – משרד התרבות והספורט, אישור מיום 21 באוקטובר 2010.
- ג. תב"ר 180 – שיפוץ מגרש המיני גולף (תוספת). תוספת בסך 120,000 ₪ ממשרד המדע, תקציב 2010. כמו כן סכום נוסף בסך 80,000 ₪ מקרנות הרשות. לאחר התוספות, התב"ר יסתכם בסך 350,000 ₪.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 205 – ע"ס 103,588 ₪ - חלקה של העירייה (מקור המימון – קרנות הרשות) בהכנת תוכנית אב מפורטת להפרדת הפסולת לרשויות החברות באיגוד הערים לאיכות הסביבה בשומרון. סה"כ עלות התוכנה 1,106,930 ₪ מחולק – 10% מימון רשויות ו-90% המשרד להגנת הסביבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 206 – ע"ס 228,450 ₪ - שיפוץ אולם ספורט בי"ס מילקן. מקור המימון הינו משרד התרבות והספורט עפ"י אישור מיום 21 באוקטובר 2010.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 180 – שיפוץ מגרש המיני גולף –
תוספת בסך 120,000 ₪ ממשרד המדע, תקציב 2010. כמו כן סכום נוסף בסך 80,000
₪ מקרנות הרשות. לאחר התוספות, התב"ר יסתכם בסך 350,000 ₪.